

PROGRAMACIÓ
DEPARTAMENT DE FRANCÉS

2024 / 2025

A. Aspectes organitzatius		
1	COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT	00
2	OFERTA FORMATIVA. CURSOS CURRICULARS I COMPLEMENTARIS. TIPOLOGIES I MODALITATS	00
3	CALENDARI DE REUNIONS	00
4	CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	00
5	ÚS DE LA PLATAFORMA I SOFTWARE CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT	00
6	SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ	00
	6.1 RESPONSABLE DE LES SESSIONS	00
	6.2 CALENDARI DE LES SESSIONS	00
7	PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ	00
	7.1 PROVES ESCRITES: ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIÓ DE LA CORRECCIÓ EN ELS TRIBUNALS	00
	7.2 PROVES ORALS: CONVOCATÒRIA I PREPARACIÓ DE LES PROVES PER PART DE L'ALUMNAT. AVALUACIÓ DELS TRIBUNALS	00
B. Aspectes curriculars		
1	INTRODUCCIÓ	00
	1.1 MARC LEGISLATIU	00
	1.2 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ	00
	1.3 CONTEXTUALITZACIÓ	00
2	CURRÍCULUM DELS NIVELLS	00

3	DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	00
4	ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	00
	4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA	00
	4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENENTATGE	00
5	CRITERIS D'AVUACIÓ	00
	5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ	00
	5.2 EN PROVA DE CERTIFICACIÓ	00
6	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	00
7	FOMENT DE LA LECTURA	00
8	UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	00
9	RECURSOS DIDÀCTICS	00
10	ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES	00

A. Aspectes organitzatius

1. Composició del departament

Actualment el departament compta amb 14 professors de francés.

2. Oferta formativa. Grups curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats.

L'oferta formativa dels cursos curriculars es pot consultar ací:

<https://portal.edu.gva.es/eoivalencia/es/idiomas/frances/>

L'oferta formativa dels cursos complementaris es pot consultar ací:

<https://portal.edu.gva.es/eoivalencia/es/alumnado/oferta-educativa/cursos-complementaris/>

Tots els cursos són presencials.

3. Calendari de reunions

El calendari recomanat de reunions de departament de l'Escola és:

- 25/10
- 29/11
- 31/01 a les 12h
- 28/02
- 28/03 a les 12h
- 30/05

4. Calendari de recollida de notes

CURS 2024-2025

Dates avaluacions	Avaluació parcial	Avaluació final	Avaluació extraordinària
Introducció de notes	del 13/01 al 13/02 2025	del 14/05 al 27/05 2025	del 23/06 al 30/06 de 2025
Publicació provisionals	14/02 de 2025	28/05 de 2025	01/07 de 2025
Rectificació de notes	17/02 de 2025	29/05 al 30/05	del 02/07 al 03/07 de 2025
Publicació definitives	18/02 de 2025	02/06 de 2025	04/07 de 2025

5. Ús de la plataforma i software corporatiu per a la comunicació interna del departament

Es prioritzarà la comunicació a través del correu corporatiu.

6. Sessions d'estandardització i calendari

S'organitzarà almenys una sessió d'estandardització quan es considere necessari.

6.1 Responsable de les sessions

El departament decidirà en consens qui serà responsable, el perfil adequat del qual i disponibilitat siguen els més eficaços.

6.2 Calendari de les sessions

Es realitzarà en el moment que es considere més oportú.

7. Proves unificades de certificació

7.1 Proves escrites: administració i organització de la correcció en els tribunals

Segons la previsió dels candidats inscrits per a les proves de les PUC, es procedirà a organitzar de forma adequada el nombre de tribunals, perquè estos estiguen compostos per dos professors, en les dates que indique Conselleria. Sempre que siga possible, els tribunals seran de dos professors.

7.2 Proves orals: convocatòria i preparació de les proves per part de l'alumnat. Avaluació dels tribunals.

Els candidats seran convocats a través de la web de l'Escola, segons el calendari previst per l'Escola, per grups xicotets amb una hora d'interval. Disposaran del temps estipulat per a la preparació de les proves, segons el nivell. Sempre que siga possible, els tribunals seran de dos professors. Les proves es podran gravar, i només podran ser reutilitzades amb finalitats de revisió d'estes.

A. Aspectes curriculars

1. Introducció

1.1 Marc legislatiu

Es pot consultar en: <https://eoi.gva.es/es/curriculum/legislacio>

1.2 Justificació de la programació

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial dels nivells Bàsic, Intermedi i Avançat es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc europeu comú de referència per a les Llengües, del Consell d'Europa.

Des de la publicació del Marc en 2001, i amb la finalitat de procurar una major transparència i coherència en l'ús d'este, el Consell d'Europa ha desenrotllat i fomentat l'extensió de la descripció dels nivells comuns de referència, és a dir de les activitats de llengua, de les competències requerides per a la realització d'estes activitats, i dels indicadors del grau de qualitat amb què els usuaris de l'idioma posen en joc estes competències segons els demanden les tasques que han de realitzar en el món real, en els àmbits personal, públic, educatiu o acadèmic, i ocupacional o professional.

La funció del currículum dels nivells Bàsic A2, Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 és arreplegar, per a cada nivell i activitat de llengua (comprensió de textos, orals i escrits; producció i coproducció de textos, orals i escrits, i mediació), la qual cosa l'alumnat serà capaç de fer en diversos àmbits i situacions (Objectius), les competències i continguts –coneixements, destreses i actituds– que haurà d'adquirir i desenrotllar per a això (Competències i continguts), i el grau de domini amb el qual podrà desembolicar-se en cada activitat (Criteris d'avaluació).

Esta organització curricular respon, així mateix, a la fi primordial a la consecució de la qual s'orienten les polítiques europees en matèria d'educació lingüística: el plurilingüisme com a senya d'identitat de la ciutadania europea i com a factor d'enriquiment mutu, integració i convivència; de desenrotllament personal, acadèmic i professional, i de progrés social i econòmic. Així, el currículum, al mateix temps que proveïx una base comuna d'actuació, està dissenyat de manera que l'aprenentatge, l'ensenyament, l'avaluació i la certificació puguen tant organitzar-se amb caràcter general per nivells com articular-se en perfils lingüístics per activitats de llengua, o competències de diversos tipus, en els diferents idiomes i nivells, contribuint així a la construcció d'un perfil plurilingüe i intercultural, segons les necessitats diverses i canviants de l'alumnat al llarg de la vida.

1.3 Contextualització

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial s'orienten a la formació de persones adultes amb necessitats específiques d'aprenentatge d'idiomes, al perfeccionament de competències en les diverses activitats de llengua, al desenrotllament de destreses parcials en una o diverses llengües, en idiomes per a fins específics, mediació o altres, així com a la formació del professorat o altres col·lectius professionals, i, en general, a aquelles persones que desitgen obtindre un certificat oficial del seu nivell de competència en l'ús de l'idioma.

2. Currículum dels nivells

El currículum que impartir es detalla en el Decret 242/2019 en les pàgines següents:

Nivell	Pàgines
A2	46883 a 46903
B1	46904 a 46919
B2	46920 a 46937
C1	46938 a 46954
C2	46955 a 46972

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

DESENVOLUPAMENT DELS CONTINGUTS LINGÜÍSTICS.

Els continguts que marca la normativa per al nivell A2, es distribuïran com segueix per als nivells 1ºA2 i 2ºA2.

NIVELL 1ºA2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Concordància subjecte-verb (*on, vous*), subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives: *Je mange parfois au restaurant.*
- Oracions negatives: negació en oracions declaratives, interrogatives i imperatives. Ordre i formes: *ne, pas.*
- Oracions interrogatives: tipus d'oracions interrogatives totals (*Est-ce que vous voulez du café?*) o parcials (*Où vas-tu?*), diferents construccions i la seua relació amb el context: *quel, qui, où,*

comment, combien de, quand, pourquoi, que/ quoi (Que prenez-vous? Qu'est-ce que vous prenez? Vous prenez quoi?).

Oracions exhortatives: *Ne vous inquiétez pas!*

Oracions impersonals (*il y a, il est deux heures, il fait chaud, il faut faire...*).

Introducció a l'estil indirecte.

Locucions amb valor d'oració d'ús freqüent: *À tout à l'heure! Merci!*

Nom

Distinció entre singular i plural, així com femení i masculí.

Concordança nom-adjectiu.

Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent: regla general (-e) i casos particulars més freqüents: *-(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-veu.*

Formació del plural: regla general (-s) i casos particulars *-al>-aux, -eau>-eaux, eux / eau>eux/eaux, -ail>-aux, -au>-aux.* Altres casos: *-s, -x, -z (nez, pays, prix).*

Article

Articles determinats, indeterminats i partitius. Formes i usos generals. Contracció i elisió.

Substitució de l'article per *de* en frases negatives i darrere d'expressions de quantitat. Cas del verb *être*: *peu d'erreurs, pas d'erreurs, ce ne sont pas des erreurs.*

Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (*avoir faim, chaud, sommeil, le vendredi, vendredi soir...*).

Demostratius: formes i usos generals.

Possessius: formes i usos generals.

Numerals ordinals i cardinals: abreviatura dels ordinals, lectura de decimals.

Indefinites: *beaucoup de, peu de, trop de*

Interrogatius: *quel* i les seues formes

Adjectiu

Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-e) i casos particulars més freqüents: *-(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-ve.* Formes irregulars *nouveau/nouvel>nouvelle, roux> rousse...*

Formació del plural en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-s) i casos particulars *-al>-aux, -eau>-eaux, -au>-aux...*

Pronom

Pronoms personals tòncics i àtons. Formes i ús.

Pronoms reflexius d'objecte directe i indirecte.

Verb

Formes dels verbs regulars i canvis ortogràfics en els verbs acabats en *-er* en present d'indicatiu. (terminacions en *-cer* i *-ger*)

Formes dels verbs irregulars d'ús freqüent: *devoir, pouvoir, venir, faire, aller, prendre, devoir, lire, écrire...*

Condicional simple d'indicatiu: ús amb expressions usuals de cortesia (*je voudrais...*).

Imperatiu: formes i usos.

Verbs de règim més usuals (*téléphoner à qq, faire qqch...*).

Verbs impersonals: *il faut* + infinitiu, *il neige*.

Presentatius: *c'est, ce sont*.

Locucions verbals: *avoir faim, avoir besoin, avoir mal, avoir peur...*

Passé composé. Formes i utilització. Introducció.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell PRIMER DE A2 (veure també continguts funcionals)

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
 - Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
 - Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
 - Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
1. Descripció de situacions presents
 2. Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
 - Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

- Expressió de la possessió, del gust i la preferència

Adequació

Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al discurs formal.

Elements de discurs formal i informal (*tu / vous*, salutacions, inversió en la frase interrogativa, ús del condicional de cortesia...).

Marcadors conversacionals per a dirigir-se a algú, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, demanar ajuda, parlar per telèfon, expressar opinió (*s'il vous plaît, excusez-moi, allô, d'accord...*).

Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals (*cher Luc / à bientôt...*).

Expressions bàsiques i rituals conversacionals en diversos contextos bàsics (*allô / je peux vous aider? Je vous en prie...*).

Coherència i cohesió

Organització del text: divisió en paràgrafs, signes de puntuació i format.

Ús dels pronoms amb referents clars.

Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.

Entonació i puntuació discursiva bàsiques.

Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats (*je vois un garçon/ je vois le garçon*).

Connectors discursius més freqüents per a les relacions lògiques:

Alternativa: *ou*.

Causa: *parce que*

Comparació: *comme*.

Conseqüència: *alors, donc*.

Enllaç: *et*.

Finalitat: *pour* + infinitiu.

Oposició: *mais*

Temps: *quand, avant de, après*.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Expressions freqüents dels objectius comunicatius (*désolé/e, ça va,*

voilà...).

Vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- identificació personal
- descripció física
- habitatge i entorn
- activitats de la vida diària
- relacions humanes i socials
- família i amics
- treball
- educació i estudis
- llengua
- temps lliure i oci
- viatges i vacances
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració;
- transport i serveis
- clima, condicions atmosfèriques

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
Sinònims i antònims usuals.

Formació de paraules

Abreviatures i sigles més usuals (*BD, JT...*).
Abreujament de les paraules més usuals (*maths, prof...*).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA.

Pronunciació

Alfabet.

Reconeixement de les síl·labes tòniques. Realització de grups fònics.
Accent prosòdic i gràfic.

Enllaç (*liaison*) i elisió (*apostrophe*).

Patrons tonals en l'oració declarativa, exclamativa i interrogativa:
entonació ascendent i descendent.

Oposició entre fonemes vocàlics i consonàntics:

[e]/ [ɛ]

[e]/ [ə]

[i]/ [o] / [i]

[s]/ [z]

[ʃ] / [ʒ] / [j]

[b]/[v]

Fonema [R]

Vocals nasals: discriminació i oposició entre orals i nasals:

◦ [ã] [ɛ̃] [õ] [œ̃]

◦ [ɛ] / [ɛn] (canadien / canadienne).

• Pronunciació o absència de pronunciació de les consonants finals (bus [bys] / parler [paRle] / des [de]).

• Pronunciació de paraules estrangeres d'ús freqüent (sandwich, week-end...).

Pronunciació dels numerals segons la seua posició (six enfants / six).

Particularitats de pronunciació en paraules d'ús freqüent (femme...).

Reconeixement de les síl·labes tòniques.

Ortografia

Relació entre so i grafia.

Divisió de la paraula a final de línia.

Ús de la majúscula en els noms propis i nacionalitats.

Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma* y *trait d'union*).

Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*a / à, ou / oû*).

Ortografia correcta del vocabulari usual emprat posant l'accent en les paraules més freqüents que ofereixen major dificultat.

3. Sons representats per diferents grafies (*pharmacie / ferme, pot/ peau*).

NIVELL: SEGON DE A2

1. GRAMÀTICA

Oració

Oracions exclamatives: ordre dels elements amb *quel*. *Je mange parfois au restaurant. Quelle belle journée!*

Interjeccions més freqüents: *Oh là là! Zut!*

Oracions negatives: revisió negació en oracions declaratives, interrogatives i imperatives. Ordre i formes: *ne, pas, plus, jamais, rien, personne*.

Oracions exhortatives: col·locació del pronom complement directe o indirecte darrere o davant del verb: *Donne-moi la main! Ne vous inquiétez pas!*

Introducció a l'estil indirecte.

Nom

Revisió formació del femení i del plural

Noms que s'utilitzen usualment en plural (*gens, frais*).

Article

Revisió partitius.

Revisió substitució de l'article per *de* en frases negatives i darrere d'expressions de quantitat. Cas del verb *être*: *peu d'erreurs, pas d'erreurs, ce ne sont pas des erreurs*.

Indefinits: *tout, chaque, plusieurs, beaucoup de, peu de, trop de ...*

Adjectiu

Revisió formació del femení i del plural

Posició de l'adjectiu: davant o darrere del substantiu (*un grand garçon, une table ronde*).

Grau de l'adjectiu: comparatiu (*aussi+adjectiu+que, autant de +nom+que, verb+autant que*) i superlatius regulars.

Modificació de l'adjectiu mitjançant adverbis (*bien, trop, tellement*).

Pronom

Revisió pronoms personals tòncics i àtons. Formes i ús.

Revisió pronoms reflexius d'objecte directe i indirecte.

Pronoms demostratius: *celui-ci, celui-là, celui de ...* Formes i usos en relació amb l'espai.

Pronoms possessius *le mien, les leurs...*: formes i usos generals.

Pronoms indefinits: *quelqu'un, quelque chose, personne, rien, chacun,*

tout.

Pronoms relatius: *qui, que, où* (lloc i temps).

Introducció als pronoms adverbials *y/en*.

Pronoms interrogatius *lequel/laquelle/lesquels/lesquelles*: formes i ús.

Verb

Revisió formes dels verbs regulars.

Canvis ortogràfics en els verbs acabats en *-er* en present

d'indicatiu. (Terminacions: *-eler, -eter, -e...er, ayer, -oyer...*)

Formes dels verbs irregulars d'ús freqüent: *connaître, croire, voir, recevoir, attendre, craindre...*

Futur d'indicatiu dels verbs més usuals (*je dirai, j'aurai, je ferai, je serai...*) i amb el verb *espérer* (*J'espère que tu viendras.*).

Passé composé: Formes i utilització. Revisió i consolidació.

Pretèrit imperfecte d'indicatiu. Formes i utilització.

Pretèrit imperfecte d'indicatiu en alternança amb pretèrit perfecte d'indicatiu en la narració i la descripció (*j'avais froid, j'ai fermé la fenêtre*).

Verbs de règim més usuals (*téléphoner à qq, faire qqch...*).

Perífrasis verbals: *vindre de + infinitiu, aller + infinitiu, être en train de + infinitiu, commencer à + infinitiu, finir de + infinitiu*.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell SEGON DE A2 (veure també en continguts funcionals).

En aquest nivell **es revisaran i consolidaran** les estructures relatives a les següents funcions comunicatives:

4. Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú

- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

5. Descripció de situacions presents

- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el

desacord, el dubte i la hipòtesi.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència,.

Altres funcions comunicatives pròpies del nivell 2n de A2:

Narració d'esdeveniments passats

Expressió de fets futurs

Expressió de l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa

Adequació

Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al discurs formal.

Marcadors conversacionals per a dirigir-se a algú, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, demanar ajuda, parlar per telèfon, expressar opinió (*s'il vous plaît, excusez-moi, allô, d'accord...*).

Marcadors de l'oralitat: reconeixement de les formes més freqüents (*y 'a / je sais pas...*).

Revisió i consolidació de les expressions bàsiques i rituals conversacionals en diversos contextos bàsics (*allô / je peux vous aider? Je vous en prie...*).

Coherència i cohesió

Marcadors per a ordenar el discurs i contextualitzar en el temps i en l'espai (*d'abord, ensuite, puis, ici, là-bas...*).

Organització del text: divisió en paràgrafs, signes de puntuació i format.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Ús dels pronoms amb referents clars.

Adequació i concordança dels temps propis del nivell en la narració.

Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.

Entonació i puntuació discursiva bàsiques.

Connectors discursius més freqüents per a les relacions lògiques:

Causa: *comme, car, grâce à, à cause de*

Conseqüència: *alors, donc.*

Oposició: *au contraire.*

Temps: *quand, depuis, il y a*

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

a. Revisió i ampliació del vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- descripció física
- habitatge i entorn
- activitats de la vida diària
- relacions humanes i socials
- família i amics
- treball
- llengua
- temps lliure i oci
- viatges i vacances
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració;
- transport i serveis
- clima, condicions atmosfèriques

b. Vocabulari usual de les situacions i temes següents:

educació i estudis

salut i símptomes

entorn natural

tecnologies de la informació i la comunicació

Interjeccions d'ús molt freqüents (Hein? Mince!).

Ús i significat dels verbs que introdueixen en present l'estil indirecte (dire, demander, expliquer).

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Sinònims i antònims usuals.

Formació de paraules

Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents (*im-*, *re-*, *-eur...*).
Abreviatures i sigles més usuals (*BD*, *JT...*).
Abreujament de les paraules més usuals (*maths*, *prof...*).
Neologismes i préstecs (*blog*, *surfer*, *high-tech...*).

4.PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA.

Pronunciació

Revisió dels següents aspectes

Reconeixement de les síl·labes tòniques. Realització de grups fònics.
Accent prosòdic i gràfic.
Enllaç (*liaison*) i elisió (*apostrophe*).
Patrons tonals en l'oració declarativa, exclamativa i interrogativa:
entonació ascendent i descendent.

Revisió fonemes vocàlics i consonàntics:

Pronunciació o absència de pronunciació de les consonants finals (bus
[bys] / parlar [paRle] / des [de]).

Pronunciació de paraules estrangeres d'ús freqüent (*sandwich*, *week-
end...*).

Particularitats de pronunciació en paraules d'ús freqüent (*plus...*).

Reconeixement de les síl·labes tòniques.

Ortografia

Revisió dels següents aspectes:

Relació entre so i grafia.

Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i
guió (*tréma* y *trait d'union*).

Ortografia correcta del vocabulari usual emprat posant l'accent en
les paraules més freqüents que ofereixen major dificultat.

Sons representats per diferents grafies (*pharmacie* / *ferme*, *pot/ peau*).

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant el curs escolar, tant en els nivells 1er de A2 com 2n de A2, cada professor que impartisca aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que considere més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i

materials complementaris utilitzats a l'aula.

NIVELL INTERMEDI B1

Els continguts que marca la normativa per al **nivell B1**, es distribuïran com diu a continuació per als nivells 1ºB1 y 2ºB1.

NIVELL 1ºB1

NIVELL 1ºB1

1. GRAMÀTICA

Oració

Oracions negatives y restrictives: repas i ampliació de les construccions negatives (*ne ... ni ... ni / ne ... que / ne ... aucun ...*).

Oracions exhortatives: colocació dels pronoms complement en / y.

Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present.

Oracions de relatiu: uso dels relatius simples.

Oracions subordinats d'oposició, concessió, comparació, condició causa, conseqüència i temps (végeu també Coherència i cohesió).

Nom

Distinció entre singular i plural, així com femení y masculí: consolidació

Formació del femení: casos generals i excepcions en paraules de us freqüent (*une hôtesse / un steward*).

Formació del plural: casos generals i excepcions en paraules de ús freqüent (*cailloux, pneus ...*).

Article

Consolidació del ús dels articles definits, indefinits i partitius.

Us de *de* davant d' adjectius en plural (*de grands yeux*).

Demonstratius: partícules *-ci* y *-là*.

Possessius: revisió

Indefinits: aucun, quelques, certains...

Exclamatius: *quel* i les seues formes (vegeu *Oració*).

Adjectiu

Formació del femení i del plural. Casos generals.

Posició de l'adjectiu.

Grau de l'adjectiu: comparatius i superlatius irregulars (*pire, le meilleur...*).

Pronom

Pronoms personals: us i omisió. Valors de *on*.

Pronoms demostratius: repàs i ampliació (*celui de, celui qui*).

Pronoms possessius: repàs i ampliació.

Pronoms indefinits: repàs i ampliació. Valor de subjecte en la frase negativa (*personne ne sait / rien ne m'intéresse*).

Pronoms relatius simples (*qui / que / où / dont*).

Pronoms *y / en*: ús i posició.

Verb

Present d'indicatiu: repàs dels verbs irregulars.

Futur d'indicatiu: repàs i consolidació.

Alternança del *Passé Composé*, pretèrit imperfecte i pretèrit plusquamperfet.

Plusquamperfet: Formes, ús i concordança.

Condicional simple: Formes i ús en oracions amb *si*. Alternança amb el present i l'imperfecte. Valors del condicional.

Imperatiu: ús amb pronoms (COD / COI / *y / en*).

Present de subjuntiu: Formes i ús. Expressió de dubte, possibilitat, obligació, sentiments.

Concordança verbal en l'estil indirecte amb verb introductor en present.

Adverbi

Formació dels adverbis amb el sufix *-ment*. Casos generals i

particulars (*actuellement, vraiment...*).

Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos.
Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*plutôt, environ, à peine, à peu près...*).

Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*souvent, longtemps, de temps en temps...*).

Preposició

Preposicions: repàs i ampliació (*de, pour, par, en...*). Ús en expressions usuals (*par cœur, à pied...*).

Locucions preposicionals de lloc (*jusqu'à, au-dessous de...*).

Locucions preposicionals de manera (*à la place de...*).

Contrast entre preposicions i locucions preposicionals d'ús més freqüent (*à cause de / grâce à...*).

Perífrasis verbals d'ús freqüent (*rêver de, réfléchir à...*)

DISCOURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 1B1 (Vegeu també continguts funcionals)

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, la por, i la tristesa.

Adequació

Registre: principals diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques.

Marcadors conversacionals per a expressar-se en un registre familiar (*tu m'étonnes/ tu parles/ à plus*) o standard formal (*en fait/ bref/ à propos...*).

Marcadors per als intercanvis conversacionals més usuals: oferir - acceptar / demanar - concedir / rebutjar ...

Marcadors de la correspondència formal i informal (*dans l'attente de votre réponse; Je t'embrasse.*).

Coherència i cohesió

Connectors per introduir els paràgrafs i unir les oracions.

Organització de el text en paràgrafs. Puntuació i format. Tipologia textual.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Ús dels pronoms per la coherència de el text.

Adequació i concordança dels temps propis de l'nivell en els textos narratius i dialògics.

Connectors discursius freqüents de les relacions lògiques:

Causa: *puisque, vu que...*

Comparació: *de plus en plus, comme si...*

Condicó / hipòtesi: *à condition / que, au cas où...*

Consecuència: *par conséquent, c'est pourquoi...*

Finalitat: *pour que, afin que...*

Oposició i concessió: *cependant, pourtant...*

Temps: *depuis que, pendant que, lorsque...*

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Vocabulari usual de les situacions y temes següents:

1. identificació personal
2. habitatge, llar i entorn
3. activitats de la vida diària
4. família i amics
5. relacions humanes i socials
6. treball i ocupacions
7. educació i estudi
8. llengua i comunicació
9. temps lliure i oci
10. viatges i vacances
11. salut i cures físiques
12. compres i activitats comercials
13. alimentació i restauració

Expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent (*avoir un coup de foudre ...*).

Expressions freqüents en contextos formals i informals.

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Antònims i paraules de significat oposo (*ancien-moderne / départ-arrivée*)

Falsos amigues (*marcher, quitter ...*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Entonació dels diferents tipus d'oració.

Insistència en els fonemes que presenten més dificultat (*poisson- poison; aimer- aime; pur-pire-pour*).

Accent prosòdic, gràfic i emfàtic.

Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional.

Pronunciació d'algunes consonants finals (*gol, plus, sec*).

Ortografia

Correspondència entre fonema i grafia.

Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma i trait d'union*). Repàs i ampliació.

Accent gràfic en paraules d'ús freqüent.

Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*sur / sûr ...*).

Transcripció de fonemes que presenten més dificultat ([e] ...).

Correcta ortografia de el vocabulari treballat.

Dièresi (*maïs, Loïc*).

NIVEL 2ºB1

GRAMÀTICA

Oració

Concordança entre els elements de la frase i en l'oració emfàtica (*c'est vous qui l'avez dit*).

Oracions declaratives i exclamatives: ordre i modificacions.
Omissió d'elements (*Que c'est bon / quel délice! Qu'est-ce que c'est sucré!*).

Oracions negatives i restrictives: repàs i ampliació de les construccions negatives (*ne ... ni ... ni / ne ... que / ne ... aucun ...*).

Oracions interrogatives: repàs i ampliació de les oracions interrogatives (*qu'est-ce que / qu'est-ce qui / qui est-ce que / qui est-ce qui...*).

Oracions exhortatives: col·locació dels pronoms complement en/y.

Oracions impersonals: verbs ocasionalment impersonals (*il manque / il suffit...*).

Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present.

Oracions de relatiu: ús dels relatius simples i compostos.

Oracions subordinades d'oposició, concessió, comparació, condició causa, conseqüència i temps (vegeu Coherència i cohesió).

Nom

Formació del femení: casos generals i excepcions en paraules d'ús freqüent (*une hôtesse / un steward*).

Formació del plural: casos generals i excepcions en paraules d'ús

freqüent (*cailloux, pneus...*).

Numerals ordinals i cardinals: percentatge, quantitats aproximades, fraccions (*un quart, une douzaine...*). Expressions de quantitat (*un centenaire*).

Article

Articles determinats amb noms propis i vocatius (*Salut les filles! Les Dupont, venez!*).

Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (*rendre visite / la Saint-Sylvestre, M. Le Maire*).

Possessius: concordança en l'oració impersonal (*il faut compter son argent*).

Indefinits: *aucun, quelques, n'importe quel...*

Exclamatius: *quel* i les seues formes (vegeu Oració).

Adjectiu

Formació del femení i del plural. Casos generals i excepcions d'ús freqüent (*une robe marron, deux heures et demie*).

Posició de l'adjectiu: canvis de significat segons la posició (*cher, dernier...*).

Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (*anti-, hyper-, ultra-, -able...*).

Numerals ordinals: usos específics del francès (le XXIème siècle, François 1er). Expressions de quantitat (*hebdomadaire*).

Pronom

Pronoms demostratius: repàs i ampliació (*celui de, celui qui*).

Pronoms possessius: repàs i ampliació.

Doble pronominalització.

Pronoms indefinits: repàs i ampliació. Valor de subjecte en la frase negativa (*personne ne sait / rien ne m'intéresse*).

Pronoms relatius simples i compostos (*qui / que / où / dont / auquel / duquel*).

Pronoms y / en: ús i posició. Ús sense referent en expressions fixes d'ús freqüent (*s'en aller / s'y faire*).

Pronoms interrogatius: ús amb preposició (*À quoi tu penses?*).

Verb

Repàs i ampliació del Present d'indicatiu (repàs dels verbs irregulars), Futur d'indicatiu, alternança del Passé Composé,

Pretèrit imperfecte i Pretèrit plusquamperfet.
Condicional simple. Valors del condicional.
Imperatiu: ús amb pronoms (COD / COI / y / en). Casos particulars en expressions (*veuillez attacher votre ceinture / ayez la gentillesse de...*).
Present de subjuntiu: Formes i ús. Expressió de dubte, possibilitat, obligació, sentiments.
Participi passat: concordança amb *avoir* amb el complement directe anteposat.
Veu passiva: formació i concordança. Valors i usos. Complement agent: presència i absència de les preposicions *par* i *de*.
Concordança verbal en l'estil indirecte amb verb introductor i en present.
Perífrasis verbals d'ús freqüent (*profiter de, continuer à...*)

Adverbi

Formació dels adverbis amb el sufix *-ment*. Casos generals i particulars (*actuellement, vraiment...*).
Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos.
Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*plutôt, environ, à peine, à peu près...*).
Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*aussitôt, en ce moment, de temps en temps...*).
Adverbis i locucions adverbials de manera (*mieux, exprès, au hasard...*).
Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (*certainement, bien sûr...*).
Adverbis i locucions adverbials de lloc (*ailleurs, dehors, en dessus, au-dessous...*).
Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (*sur / dessus...*).
Modificació de l'adverbi (*trop bien, plutôt mal...*).

Preposició

Preposicions: repàs i ampliació (*de, pour, par, en...*). Ús en expressions usuals (*par cœur, à pied...*).
Locucions preposicionals de lloc (*jusqu'à, au dessous de...*).
Locucions preposicionals de manera (*à la place de...*).
Contrast entre preposicions i locucions preposicionals d'ús més freqüent (*entre / parmi, à cause de / grâce à...*).
Verbs que regeixen preposició (*rêver de, réfléchir à...*).

DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 2B1 (Vegeu també continguts funcionals)

En aquest nivell, es revisaran i s'ampliaran les estructures relatives a les funcions comunicatives:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, la por, i la tristesa.

Adecuació

Registre: principals diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques.

Marcadors conversacionals per a expressar-se en un registre

familiar (*tu m' étonnes/ tu parles/ à plus*) o standard formal (*en fait/ bref/ à propos...*).

Marcadors per als intercanvis conversacionals més usuals: oferir - acceptar / demanar - concedir / rebutjar ...

Marcadors de la correspondència formal i informal (*dans l'attente de votre réponse; Je t'embrasse.*).

Coherència i cohesió

Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (*de nos jours, il y a, à 300 mètres...*).

Marcadors per a emfatitzar un element del discurs (*c'est... qui, c'est... que*).

Connectors per a introduir els paràgrafs i unir les oracions.

Organització del text en paràgrafs. Puntuació i format. Tipologia textual.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Ús dels pronoms per a la coherència del text.

Adequació i concordança dels temps propis del nivell en els textos narratius i dialògics.

Connectors discursius freqüents de les relacions lògiques:

- Causa: *en raison de, puisque, vu que...*
 - Comparació: *de plus en plus, comme si...*
 - Condició i hipotesi: *à condition / que, au cas où...*
 - Conseqüència: *par conséquent, c'est pourquoi...*
- Conseqüència
- i intensitat : *tellement ...que*
 - Finalitat: *pour que, afin que...*
 - Oposició i concessió: *cependant, pourtant...*
 - Temps: *depuis que, pendant que, lorsque...*

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Revisió i ampliació del vocabulari usual de les situacions y temes següents:

- identificació personal
- habitatge, llar i entorn
- activitats de la vida diària
- família i amics
- relacions humanes i socials

- treball i ocupacions
- educació i estudi
- llengua i comunicació
- temps lliure i oci
- viatges i vacances
- salut i cures físiques
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració

Vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- transport, béns i serveis.
- clima i entorn natural, ecologia.
- tecnologies de la informació i la comunicació.
- vocabulari relacionat amb els sentiments.

Expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent (*avoir un coup de foudre ...*).

Expressions freqüents en contextos formals i informals.

Expressions lexicalitzades d'ús freqüent (*manger bio, j'en ai marre*).

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Sinònims i paraules de significat pròxim (*mettre, poser, déposer, laisser...*).

Antònims i paraules de significat oposat (*ancien-moderne / départ-arrivée*)

Hiperònims d'ús freqüent (*bateau, barque, paquebot, péniche...*).

Falsos amics (*marcher, quitter...*).

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació i valor dels afixos més freqüents (*ir-, dé-, -isme...*).

Sigles i acrònims d'ús freqüent (*OGM, SDF, PACS...*).

Neologismes i préstecs (*courriel, liseuse...*).

Introducció a la nominalització.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Entonació dels diferents tipus d'oració.
Insistència en els fonemes que presenten major dificultat (*poisson-poison; aimer- aime; pur-pire-pour*).
Accent prosòdic, gràfic i emfàtic.
Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional.
Pronunciació d'algunes consonants finals (*but, plus, sec*).
Revisió i ampliació dels continguts introduïts en 1B1

Ortografia

Correspondència entre fonema i grafia.
Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma i trait d'union*). Repàs i ampliació.
Accent gràfic en paraules d'ús freqüent.
Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*sud / sùr...*).
Transcripció de fonemes que presenten major dificultat ([e]...).
Correcta ortografia del vocabulari treballat.
Dièresi (*maïs, Loïc*).
Homòfons freqüents (*sang, sans, cent...*).
Revisió i ampliació dels continguts introduïts en 1B1

NIVELL 1r INTERMEDI B2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Casos particulars de concordança: amb enumeracions (*elle et moi ferons ce travail*) i amb noms col·lectius (*la plupart des gens l'aime/l'aiment*).
- Ordre dels elements en cada tipus d'oració i en estil indirecte.
- Oracions negatives: consolidació de les estructures. Omissió de *ne* en una oració sense verb (*Pas moi!*).
- La interrogació amb un infinitiu (*Où dormir?*).
- Oracions exhortatives: amb els pronoms complement i amb infinitiu.
- Oracions impersonals:
- Verbs que s'utilitzen amb la conjunció *que* (*il se peut que...*).
- Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present i en passat.
- Oracions subordinades: consolidació de les estructures treballades. Alternança dels diferents temps verbals. Diferència d'ús de

l'indicatiu i del subjuntiu. Construccions amb verbs seguits de preposicions (*Je m'attends à ce qu'elle se fâche.*).

Nom

- Classificació dels noms: comuns, propis, col·lectius, comptables i incomptables...
- Consolidació de la concordança de gènere i nombre.
- Nominalització. Formació de substantius a partir d'adjectius o de verbs.

Article

- Casos d'absència o presència d'article després de preposició (*arrêt de bus, arrêt du bus n° 2*).
- Article *de* en frases negatives, darrere d'expressions de quantitat i davant d'adjectius en plural. Excepcions usals (*Je n'ai vu que des adolescents, ce ne sont pas des amis*).
- Possessius: usos particulars. Expressió de l'hàbit (*Elle achète son journal.*), de processos (*Salez vos légumes.*) i de l'afecte (*ma chère*).
- Repàs i ampliació de l'ús d'indefinites: *autre(s), tel(le)s, divers, différent*. Diferència entre *des, quelques* i *certains*.

Adjectiu

- Concordança en gènere i nombre (ampliació):
 - (Casos particulars (*des coussins roses / des coussins rose pâle / des coussins saumon*).
 - (Concordança amb substantius col·lectius (*la noblesse était privilégiée / une grande partie de citoyens se rebellaient*).
- Posició de l'adjectiu: canvis de significat i valor afectiu segons la posició (*une brave femme / une femme brave*).
- Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (*archi-, sud-, -ible...*).

Pronom

- Pronoms personals: ús i omissió. Consolidació.
- Pronoms demostratius (consolidació):
- Ús en expressions (*ceci dit / ça alors!*).
- Pronoms possessius: ampliació. Ús en expressions.
- Ús amb verbs pronominals (*il s'y prépare*). Posició amb un verb en imperatiu.
- Pronoms relatius:
- Simples (consolidació). Usos específics (*il prend 5 viennoiseries, dont 2 croissants*).

- Doble pronominalització: repàs i ampliació.
- Pronoms d'objecte directe (COD) i indirecte (COI), *y, en*: repàs i ampliació.

Verb

- Consolidació dels temps estudiats:
 - (Indicatiu: present, futur simple, imperfecte, plusquamperfet.
 - (Subjuntiu present.
 - (Condicional simple.
- Reconeixement del pretèrit perfecte simple (*passé simple*).
- Veu passiva: consolidació.
- Estil indirecte: repàs i ampliació. Concordança amb el verb introductor en present i en passat. Ús del condicional simple, condicional compost i de l'infinitiu per a transmetre ordres i consells. Concordança de temps i maneres.
- Forma negativa (*Je te demande de ne pas crier.*). Ús en l'estil indirecte.
- *Gérondif* per a expressar simultaneïtat (*Il bricole en chantant.*) i causa (*elle a pris froid en sortant sans veste.*).

Adverbi

- Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos. Consolidació.
- Adverbis interrogatius i exclamatius. Diferència *comme / comment* (*Je sais comment faire; Comme il est cultivé!*).
- Adverbis i locucions adverbials de manera (*volontiers...*).
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (*certes, soit, toujours pas, pas toujours...*).
- Adverbis i locucions adverbials de probabilitat (*apparemment, sans doute*).
- Adverbis i locucions adverbials de lloc (*ci-contre, nulle part...*).
- Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (*dehors, hors de...*).
- Modificació de l'adverbi (*probablement pas, tout près...*). Repàs i ampliació.
- Correlació de les expressions de temps en l'estil indirecte (*hier > la veille / aujourd'hui > ce jour-là*).

Preposició

- Preposicions: consolidació i usos específics. Ús en expressions
- Locucions preposicionals de lloc (*en avant, à l'avant, par devant...*), de manera (*à force de, à l'aide de...*) i d'ús freqüent (*à l'égard de, en dépit de ...*).

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 1r intermedi B2

(vegeu també en continguts funcionals):

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació;

agrair; atreure l'atenció; compadir; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, vista d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar;

recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Adequació

- Registre: diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques en diferents contextos. Repàs i ampliació:
 - (Fórmules de la correspondència formal i informal, de les exposicions i de les reunions (*suite à votre courriel / Je vous remercie de votre écoute. / Il faudra définir les enjeux...*).
 - (Fórmules per a debatre i argumentar (*Je voudrais remettre en question... / Notre débat touche à sa fi. / Laissez-moi illustrer ces propos.*).
 - (Fórmules de la conversa formal i informal (torns de paraula, entonació...): *Puis- je prendre la parole? / Tiens! Justement,...*).
 - (Interrogació formal i informal.
- Marcadors orals i escrits segons el text i el registre:
 - (Per a intercanvis usuals: oferir-acceptar / refusar, fer un compliment / agrair / llevar importància, cooperar, reaccionar, implicar, assentir, dissentir, agrair, prendre la paraula, explicar, demanar ajuda, confirmar.

Coherència i cohesió

- Organització dels textos orals i escrits:
 - (Tipus de text: característiques principals.
 - (Cohesió dels paràgrafs. Marcadors d'inici, desenvolupament i fi segons la tipologia textual.
- Mecanismes per a marcar la coherència i la cohesió. Relacions lògiques i temporals en el discurs. Progressió i repetició.
- Registre com a mecanisme de cohesió i coherència.
- Ús dels elements deíctics de referència (pronoms, demostratius, adverbis, lèxic...). Anàfora i catàfora. Transformació dels deíctics segons la situació (*ici, là, là-bas...*).

- El·lipsi de la informació coneguda (*appelle, au cas où...*).
- Expressió de l'èmfasi amb diversos propòsits i recursos lingüístics. Consolidació.
- Adequació i concordança dels temps propis del nivell. Relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat.
- Relacions lògiques en el discurs:
 - (Causa: connectors discursius (*sous prétexte de / de crainte de...*) i altres recursos lèxics (*déclencher*) i gramaticals (*déçu, il a abandonné*).
 - (Conseqüència: connectors discursius (*c'est pour cela/ de sorte que...*) i altres recursos lèxics (*entraîner*) i gramaticals (*L'artiste a abandonné, décevant ainsi son public.*).
 - (Temps: connectors discursius (*dès que, tandis que...*) i altres recursos lèxics (*les années passant*) i gramaticals (*Je l'ai vu en attendant le train.*).

3.LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari ampli i variat de les situacions i dels temes tractats.
- Lèxic oral comú, i més especialitzat dins les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
- Expressions idiomàtiques freqüents.
- Eufemismes freqüents (*un demandeur d'emploi*).
- Expressions lexicalitzades freqüents.

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinonímia. Paraules de significat pròxim (*chemin / sentier, murmurer / chuchoter*) o amb matisos (*peur / crainte / appréhension / frayeur / inquiétude...*).
- Antonímia. Antònims parcials (*juste ≠ injuste / faux / inexact*) i absoluts (*un pain blanc ≠ un pain complet, un vin blanc ≠ un vin rouge*).
- Hiponímia. Hipònims i hiperònims freqüents (*rose > fleur / flore,*

*insecte >
araignée / mouche).*

- Metonímia: expressions freqüents (*boire un verre*).
- Respostes cooperatives: expressions freqüents (*-On y va? -On y va!*).

Formació de paraules

- Formació de paraules per composició (*un essuie-glace, ...*).
- Derivació a partir de sufixos, prefixos i les seues variants ortogràfiques (*irresponsable, illégal, incoherent, immangeable...*).
- Neologismes i préstecs (*un portail, flasher...*).
- Onomatopeies freqüents (*plouf!, glouglou!...*).
- Interjeccions freqüents (*beurk!, bof!*).

4.PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació del reconeixement i de la producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Insistència en els fonemes que presenten major dificultat.
- Paraules d'origen estranger (*job, buzz, coach, bluffer*).
- Pronunciació de les sigles i acrònims.
- Pronunciació de consonants finals. Repàs i ampliació.
- Pronunciació de vocals. Repàs i ampliació.
- Accent prosòdic, gràfic i emfàtic. Repàs i ampliació.
- Entonació per a expressar emocions i intencions.
Correspondència entre els grups fònics i la puntuació (*Il a dit oui!
/ Il a dit oui? / Il a dit oui.*).

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia de les formes gramaticals i del vocabulari corresponent al nivell.
- Signes de puntuació: repàs i ampliació. Usos específics dels signes de puntuació amb diverses intencions comunicatives (explicar, preguntar...) (*Elle a compris qu'elle se trompait; alors, elle s'est corrigée.*).
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*du / dû, mur / mûr*).

NIVELL 2n INTERMEDI B2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Absència de pronom subjecte en les enumeracions, en frases fetes i en l'estil indirecte (*dînerons tard; peu importe*).
- Oracions exclamatives: ordre i usos específics (*J'ai eu une de ces peurs! Qu'est-ce que j'ai eu peur ! Que j'ai eu peur ! Ce que j'ai eu peur !*). *Si + adjectiu (Je suis si contente!)*.
- Oracions interrogatives:
- La interrogació en algunes expressions (*Qu'est-ce que c'est que ça?*).
- La interrogació en el registre culte (*Qu'est-ce que l'amour ?*)
- La interrogació amb un grup nominal subjecte (*Les enfants sont-ils arrivés?*).
- Oracions desideratives amb *si* i *pourvu*.
- Verbs ocasionalment impersonals.
- Doble construcció de les oracions (*Il se passe des évènements marquants. / Des évènements marquants se passent.*).
- Oracions de relatiu: reforç i ampliació.
- Ús del *ne explétif* d'ús facultatiu/emfàtic en les subordinades (*je crains qu'il ne s'absente*).

Nom

- Gènere:
 - Femenins irregulars (*déesse, jument*).
 - Homònims amb canvi de gènere (*tour, critique*).
 - Article com a marca de gènere (*le/la libraire, un/une artiste*).
 - Substantius d'un sol gènere (*le médecin, la victime*).
 - Progressiva feminització de les professions.
- Nombre:
 - Plurals irregulars (*ciel/cieux, monsieur/messieurs*).
 - Substantius únicament en singular (*l'Ouest, la fraternité*).
 - Substantius únicament en plural (*les funérailles*) o usualment en plural (*gens, frais*).
 - Plural dels noms compostos.

Article

- Presència o absència de l'article:
 - En expressions i frases fetes (*avoir la trouille, avoir peur*).
 - En anuncis i titulars (*maison à louer, pluies torrentielles*).
 - En dates i festivitats (*le 14 juillet, la Saint-Valentin, la Toussaint*).
 - Amb valor possessiu (*Elle parle la main dans la bouche*).
- Demonstratiu: partícules *-ci* i *-là*. Revisió. Demonstratiu amb valor emfàtic (*Ce dont je rêve, c'est d'habiter là-bas*).
- Numerals ordinals i cardinals: ampliació dels continguts. Quantitats aproximades (*20 euros et quelques, au grand maximum deux heures...*), amb numerals (*en deux, trois mouvements*). Altres expressions de quantitat (*hebdomadaire, le triple, centenaire*).

Adjectiu

- Ús de l'adjectiu amb preposicions (*fort en maths / difficile à comprendre*) i modificació amb adverbis (*drôlement sympa*).
- Ús en expressions idiomàtiques (*rire jaune, rusé comme un renard*).

Pronom

- Ús per a emfatitzar (*Ça se complique, cette histoire!*).
- Diferència d'ús entre *ce, ça, ceci* i *cela*.
- Ús amb relatius i preposicions (*celui d'à côté / ceux dont je rêve*).
- Pronoms indefinits: repàs i ampliació (*quelques-uns, certains, n'importe qui / quoi / où / lequel*). Usos més específics (*quelque chose de bien / quelqu'un d'intéressant*).
- Revisió pronoms relatius simples (*qui, que, où, dont*).
- Compostos: repàs i ampliació. Ús amb preposicions i amb locucions (*derrière lequel / envers qui...*).

Verb

- Revisió del present de l'indicatiu i del subjuntiu present
- Futur anterior: formes i ús. Contrast amb el futur simple.
- Pretèrit perfecte compost (*passé composé*): reforç i ampliació. Elecció de l'auxiliar segons la sintaxi i la semàntica (*je suis retourné à Bruges / j'ai retourné ma feuille*).
- Concordança en els casos de verbs pronominals (*elles se sont regardées / elles se sont parlé*).
- Condicional compost: formes i ús en oracions condicionals amb la conjunció *si*. Combinació amb el plusquamperfet.
- Imperatiu amb pronoms dobles. Usos amb la conjunció *que* (*Viens que je te parle*) i en expressions freqüents (*Voyons! / Tiens!*)
- Pretèrit perfecte de subjuntiu (*subjonctif passé*): formació i usos. Contrast amb el present de subjuntiu. Ús del subjuntiu en oracions

subordinades de relatiu (*Un pompier qui sache grimper aux arbres.*).

- Participi (*participe passé*): consolidació de les formes irregulars. Concordança i absència de concordança. Ús en oracions de participi (*Arrivé à destination, je t'appellerai.*). Ús com a adjectiu (*elle est émue*).
- Infinitiu simple (*On m'a dit de le faire.*) i compost (*après avoir dîné*). Infinitius com a subjecte (*Le voir en concert me rendrait heureux*) i ús en l'estil indirecte. Infinitius en expressions (*à lire absolument / à ne pas rater*).

Adverbi

- Formació dels adverbis amb el sufix *-ment*. Casos generals i particulars. Consolidació.
- Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*davantage, quasiment...*). Diferència d'ús entre *tant, autant, tellement, si, aussi*.
- Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*désormais, auparavant, jadis...*).
- Locucions adverbials de progressió (*d'autant plus que, de mieux en mieux, de mal en pis...*).

Preposició

- Verbs que regeixen preposició: ampliació.
- Canvis de significat segons la preposició (*rêver de / rêver à*)..
- Insistència en els usos que generen dificultat (*pour / par, envers / vers...*).
- Repetició o omissió de la preposició (*il téléphone à Hugo et à Victor / il bavarde avec M. Dupont et sa femme*).

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 2n intermedi B2
(vegeu també en continguts funcionals):

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, vista d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Adequació

- Registre: diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques en diferents contextos. Repàs i ampliació:
 - ↘ Diferències entre els registres formal, estàndard, informal i les seues variants (popular, argot): *un véhicule, une voiture, une caisse, une turvoi...*.
 - ↘ Fórmules del discurs formal en l'àmbit professional.
 - ↘ Fórmules de tractament freqüents (*Maître Duteuil*).
 - ↘ Expressions de cortesia mitjançant temps verbals per a matisar / atenuar (*Pourrais-je...*) i fórmules socials (*Auriez-vous l'obligeance de...*).
- Marcadors orals i escrits segons el text i el registre:
 - ↘ Per a saludar i acomiadar-se (*Soyez les bienvenus / coucou! / bien à vous / à tout!*).

Coherència i cohesió

- Organització dels textos orals i escrits:
 - ↘ Frase i paràgraf com a unitats de significat.
 - ↘ Organització dels paràgrafs i articulació de les frases dins dels paràgrafs.
 - ↘ Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Puntuació i paràgrafs com a mecanisme de cohesió i coherència.
- Marcadors de cohesió i de coherència en el discurs oral: entonació i pauses.
- Relacions lògiques en el discurs:
 - ↘ Condició i hipòtesi: connectors discursius (*pourvu que / faute de...*) i altres recursos lèxics i gramaticals (*Sans effort, la teua n'í arriveras pas.*).
 - ↘ Finalitat: connectors discursius (*dans le but de, en vue de...*) i altres recursos lèxics (*résultat*) i gramaticals (*J'ai organisé cette soirée, histoire de nous retrouver.*).
 - ↘ Oposició i concessió: connectors discursius (*en revanche, alors que...*) i altres recursos lèxics (*C'est le contraire.*) i gramaticals (*Même si j'étais petite, je m'en souviens.*).

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Diferències lèxiques de registre: llenguatge formal, informal, col·loquialismes, tecnicismes.
- Expressions freqüents del francès col·loquial.

- Introducció als regionalismes freqüents de la francofonia.

Significat

- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent (*une opération, une pompe...*).
- Homonímia. Homògrafs (*critique*) i homòfons d'ús freqüent. (*amende / amande, coup / cou / coût*). Paraules amb diferent significat segons el gènere (*la physique / le physique*).
- Metàfores i expressions amb significat figurat.
- Paraules pròximes formalment que poden suposar dificultat (*porter, emporter, apporter*).
- Canvis de significat dels verbs segons la preposició, el complement i la forma (pronominal, no pronominal).
- Expressions amb significat implícit per a marcar la ironia (*Eh bien, bravo!*), el sarcasme (*C'est intelligent, ça!*), l'escepticisme (*Pas vrai!*), la complicitat (*Pas mal!*)

Formació de paraules

- Sigles i acrònims freqüents. Derivació a partir de sigles (*bédéphile*).
- Apòcopes freqüents (*la Sécu, l'hosto...*).
- Diminutius i augmentatius (*surmenage, richissime, sautiller, boulette...*).
- Famílies de paraules (*lait, laitier, laitage...*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Pronunciació de la h aspirada (*le hand-ball, un héros*) i muda (*l'Hexagone*).
- Relaxació articulatòria en el francès col·loquial: reconeixement de les principals formes.
- Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional. Consolidació. Enllaç opcional i la seua relació amb el registre (*pas encore / pasencore*).
- Introducció als principals trets fònics de la francofonia.

Ortografia

- Insistència en la representació gràfica de fonemes que ofereixen major dificultat.
- Abreviatures i sigles: ortografia i pronunciació (*FLE, qqn...*).
- Homòfons freqüents. Repàs i ampliació.

- Reforma ortogràfica de 1990: coexistència de les antigues regles i les actuals.

Pel que fa al repartiment de temes del nivell B2, els professors han consensuat:

1B2

Descripció de persones

-Estats, esdeveniments i esdeveniments (també en 2B2)

-Activitats, procediments i processos (també en 2B2)

-Educació i estudi

-Treball i empenedoria

-Béns i servicis

-Ciència i Tecnologia (també en 2B2)

-Cultura

Temes específics d'este nivell (segons la Programació):

-Expressions idiomàtiques freqüents

-Eufemismes freqüents (un demandeur d'emploi)

-Expressions lexicalizadas freqüents.

2B2

- Descripció d'objectes
- Temps i espai
- Estats, esdeveniments i esdeveniments (també en 1B2)
- Activitats, procediments i processos (també en 1B2)
- Ciència i Tecnologia (també en 1B2)
- Relacions personals, socials, acadèmiques i professionals
- Llengua i comunicació
- Història

Temes específics d'este nivell (segons la Programació):

- Diferències lèxiques de registre: llenguatge formal, informal, col·loquialismes, tecnicismes
- Expressions freqüents del francès col·loquial
- Introducció als regionalismes freqüents de la francofonia

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en els nivells 1r intermedi B2 com en 2n intermedi B2, cada professor que impartisca aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que trobe més adient, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats en l'aula.

NIVELL AVANÇAT C1

La distribució de les unitats del manual de Défi 5 (per a aquells que l'utilitzen) entre primer i segon de C1:

1C1:

UD1: L'harmonie

UD3: limites et transgression

UD4: le plaisir

UD8: le mystère

UD10: l'argent

UD11: points de vue

2C1:

UD2: la notation

UD5 le pardon

UD6 la violence

UD7 la politesse

UD8 la peur

GRAMÀTICA

Oració

Morfologia de les oracions.

Inversió del verb en l'oració mitjançant:

Adverbi (*encore faut-il le lui dire*).

Complement circumstancial de lloc (*dans cette vallée résidait un peuple barbare*).

Recursos dialògics ("*Reste*" *a-t-il supplié*).

Oracions exclamatives:

Modificació de la morfologia de l'oració amb *comme* i *que* (*Comme tu es malin!* / *Que de problèmes!*).

Construccions específiques de l'oració exclamativa amb infinitiu (*Dire que je le croyais!*), amb subjuntiu (*Vive les mariés!*) i amb *si* (*Si tu savais!*).

Interjeccions: tipus. Onomatopeies (*Atchoum! Pouet pouet.*), noms i pronoms (*Flûte! / Quoi!*), adjectius i verbs (*Mince! Allons!*).

Oracions negatives: consolidació. Oracions seminegatives (*Je n'avais jamais rien vu d'aussi merveilleux!*).

Oracions interrogatives. Morfologia de l'oració segons el registre. Inversió en la interrogació parcial i directa. Preguntes retòriques (*Tu n'aurais pas pris mon livre par hasard?*).

Oracions exhortatives: repàs i ampliació. Ús d'expressions de cortesia per a atenuar (*Veillez éteindre vos portables.*). Ús d'interjeccions per a emfatitzar (*Allez! Dépêche-toi!*)

Oracions d'estil indirecte: repàs i ampliació. Verbs introductoris: temps verbals i matisos semàntics (*marmonner / chuchoter*). Marcadors de subjectivitat (*il a dit qu'il en était capable, mais bon...*). Marcadors de registre (*il m'a balancé une excuse*). Estil indirecte lliure. Oracions de relatiu: consolidació.

Oracions subordinades: consolidació de les estructures. Alternança dels diferents temps verbals i maneres.

Repàs del *ne expletif* en les subordinades.

Nom

Gènere:

Epicenos (*un / une choriste*).

Evolució del gènere de les professions (*une magistrate*). Anteposició o posposició de *femme* o *homme* al substantiu (*une femme ingénieur / un homme sage-femme*).

Homònims segons el gènere (*un vase / une vase*).

Femenins irregulars: repàs i ampliació.

Nombre:

Formes abreujades en plural (*Saint: St > Sts*).

Plural dels noms compostos (*des taille-crayons / des passe-partout*).

Nominalització. Formació de substantius:

A partir d'adjectiu (*une fourberie / une finesse*).

A partir de verb (*une grillade*).

A partir de sigla (*un SMICard*).

Substantius ocasionals (*je ne comprends pas vos R / vos quatre*).

Article

Articles: ampliació i consolidació.

Absència d'article en:

Aposicions (*Monsieur Macron, président de...*).

Enumeracions.

Expressions idiomàtiques (*par monts et par vaux...*).

Complement agent introduït per la preposició *de* en la veu passiva (*orné de ...*).

Adjectiu

Tipus d'adjectius i formes: ampliació i consolidació.

Casos particulars de concordança (*une grand-mère / des nouveaux-nés*).

Concordança amb préstecs (*une chanson pop / une femme snob*).

Concordança amb adjectius compostos.

Posició de l'adjectiu. Factors formals, semàntics i expressius.

Ordre dels adjectius epítets i concordança.

Formació de l'adjectiu amb prefixos i sufixos. Valor pejoratiu (*lourdaud*).

Grau de l'adjectiu. Superlatius, prefixos i sufixos. Repàs i ampliació.

Numerals per a marcar periodicitat (*semestriel*).

Adjectiu verbal: formes i ús. Principals diferències entre el gerundi i el participi present.

Expressions idiomàtiques (*facile comme bonjour / rusé comme un renard*).

Pronom

Repàs i consolidació dels pronoms personals i complement.

Pronoms demostratius:

Amb valor pejoratiu (*C'est ça, ton idée?*).

En expressions (*Et avec ça ? / sur ce...*).

Pronom *ça* en francès col·loquial (*ça caille*).

Amb participi present o passat (*ceux ayant droit*).

Pronoms adverbials (*y/en*) en expressions idiomàtiques (*en faire tout un fromage*).

El·lipsi del pronom subjecte *il* en el francès col·loquial (*y a de l'ambiance*).

Pronoms relatius. Repàs i ampliació dels pronoms relatius simples i compostos:

Pronom *quoi* precedit de preposició (*avec quoi*).

Pronom relatiu compost amb altres preposicions (*ce sur quoi, ce vers quoi*).

Expressions fixes sense antecedent (*Qui sait!*).

Verb

Consolidació dels temps estudiats.

Maneres i temps verbals per a descriure, narrar i situar en el temps.

Repàs i ampliació.

Correlació de les maneres i dels temps.

Elecció de la manera segons el connector de la subordinada.

Indicatiu: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús de l'indicatiu després

d'expressions de temps, de causa, de conseqüència, d'oposició i amb verbs d'opinió (*elle a ri dès qu'elle m'a vu / il s'appliquait à cette tâche tandis que, de son côté, elle la bâclait*).

Pretèrit perfecte simple: formes i usos. Repàs i ampliació. Valor del pretèrit perfecte simple en la narració, en els textos històrics i biogràfics.

Pretèrit anterior: formes i ús. Introducció (*Quand l'enfant eut mangé, il alla retrouver ses amis*).

Condicional: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús del condicional en fórmules de cortesia, de suggeriment, de desig i després de locucions

(*quand bien même je le voudrais, je ne pourrais pas réunir cette somme*). Construcció de condició i hipòtesi amb si. Correlació de temps verbals segons les relacions temporals.

Subjuntiu: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús del subjuntiu per a expressar el desig amb matisos, els sentiments (*je suis outrée qu'il m'ait répondu sud ce ton*), el dubte i la possibilitat (*nous doutons qu'ils aient considéré cette alternative*).

Ús del subjuntiu després d'expressions de causa, de conseqüència, de finalitat, de concessió, de condició, de temps i oposició (*bien qu'il le veuille, il ne pourra jamais i arriver*).

Subjuntiu present i passat. Ús després de verbs, locucions conjuntives i subordinades. Repàs i ampliació.

Subjuntiu imperfecte: reconeixement i introducció.

Verbs semànticament pròxims amb ocupació diferenciada en indicatiu o subjuntiu (*espérer / souhaiter, il paraît que... / il semble que...*).

Participi present: formes i usos. Repàs i ampliació. Participi passat: formes i usos. Consolidació. Concordança en els temps compostos. Concordança en el cas dels verbs pronominals (*elles se sont parlé / elles se sont regardées*).

Gerundi: formes i usos. Valors del gerundi: (*ayant parlé*).

Veü activa, passiva i passiva reflexa. Verbs amb sentit passiu seguits d'infinitiu: *se faire, se laisser, s'entendre, se voir...* (*il s'est vu décerner plusieurs prix*).

Adverbi

Consolidació d'adverbis i locucions adverbials de:

Temps: *dorénavant, naguère. Jamais* sense valor negatiu (*Si jamais vous revenez,...*).

Manera (*carrément, exprès, incognito*).

Afirmació (*soit*), negació.

Lloc (*ci-contre, ailleurs*).

Progressió, probabilitat, quantitat i intensitat.

Anteposició o postposició de l'adverbi a altres elements (*la roue arrière / les politiciens même s'en étonnaient / tout contre le mur...*).

Adverbi *ne* emprat amb els verbs *pouvoir, cesser de, oser, savoir* seguits d'infinitiu (*il ne cesse de parler*).

Indefinit *quelque* emprat com a adverbi en el sentit d'environ (*quelque 30 invités*).

Grups adverbials lexicalitzats (*soi disant / en catimini*).

Préstecs (*un chouïa / de visu / in extremis / a fortiori...*).

Preposició

Preposicions i locucions prepositives. Repàs i ampliació.

Polisèmia d'algunes preposicions (*danser avec grâce* –manera– / *danser avec des chaussons* –mitjà– / *danser avec sa fille* –acompanyament).

Sinonímia d'algunes preposicions (*voyager en voiture / à cheval...*).

Monosemia d'algunes preposicions (*chez / avant / malgré...*).

El·lipsi de la preposició en l'oral (*parler chiffons, voter écolo*).

1. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell C1 (vegeu també en continguts funcionals):

-Realització de les funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió de el coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjeturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió

d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàctics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, mal, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, por, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Adequació

Tipologia textual: principals característiques. Repàs i ampliació.

Estils d'escriptura: reconeixement, interpretació i ús. Estils narratiu, descriptiu, burlesc, líric...

Figures d'estil:

Eufemismes.

Metàfores

Hipèrboles.

El·lipsi.

Antífrasis.

Ús de cites en el discurs formal.

Elements implícits i explícits de caracterització del discurs: l'humor i els sobreentesos (*J'en ai une bonne à vous raconter! / J'étais plié(e) de rire / trop drôle!*).

Registres de llengua. Diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques.

Fórmules de caracterització del to del text (cinisme, humor, ironia, exasperació...).

Coherència i cohesió

Expressió de l'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat.

Correspondència de temps, expressions i preposicions.

Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent:

Fórmules per a posicionar-se en un debat.

Fórmules per a destacar i emfatitzar (*il est indéniable que.../ vous n'ignorez pas que...*).

Fórmules per a matisar (*certes, j'aurais dû vous en parler, mais vigila ne vous donne pas le droit d'agir de la sorte*).

Fórmules per a debatre i argumentar (*on constate à l'évidence une recrudescence de ces procédés*).

Expressions de reformulació (*autrement dit / en un mot / en d'autres termes...*).

El·lipsi en les oracions i en les frases fetes. Consolidació (*Combien cette montre? / loin des yeux, loin du cœur / mieux vaut deux fois qu'une*).

Ús del pleonasma per a emfatitzar.

Adverbis del discurs per a expressar l'apreciació (*forcément, à coup sûr*), per a posicionar-se (*justement, sincèrement*) i per a articular el discurs de manera lògica i cronològica.

Connectors discursius de les relacions lògiques:

Causa: connectors discursius (*d'autant (plus) que / considérant que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

Conseqüència: connectors discursius (*à tel point que / au point que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

Condicció i hipòtesi: connectors discursius (*dès lors que / pour peu que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

Finalitat: connectors discursius (*de crainte que...*) i altres recursos

lèxics i gramaticals.

Oposició i concessió: connectors discursius (*encore que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

Temps: connectors discursius (*aussi longtemps que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

2. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Utilització correcta, i adequada a l'context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Camps lèxics amplis i variats.

Sinonímia: matisos despectius i apreciatius.

Neologismes i préstecs. Valors (argot, argot, estil...).

Jocs de paraules: principals característiques.

Eufemismes.

Terminologia especialitzada i tecnicismes. Introducció.

Regionalismes freqüents de la francofonia. Repàs i ampliació.

Onomatopeies.

Expressions idiomàtiques

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Consolidació de les relacions lèxiques:

Sinonímia.

Homonímia.

Monosèmia.

Polisèmia.

Antonímia.

Hiponímia.

Metonímia.

Precisió lèxica.

Sufixos i prefixos. Principals significats en substantius:

Acció (*une guérison*).

Agent (*un éditeur*).

Instrument (*une mangeoire / un poignard*).

Lloc (*une buanderie*).

Estat / qualitat (*la paresse / la franchise*).

Precisió i particularitat (*une figurine*).

Modificació (*un monticule*).

Menyspreu (*une blondasse*).

Verbs que canvien de significat segons la manera (*j'admets que je me suis trompé*= je reconnais / *j'admets qu'il ait une opinion contraire*= j'accepte/ je tolère).

Canvis de significat en el francès actual (*c'est trop bien!*).

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació i composició: repàs i ampliació.

Famílies de paraules: ampliació.

Sigles i acrònims. Derivació a partir de sigles (*RMiste*). Repàs i ampliació.

Apòcopes: repàs i consolidació.

Neologismes i préstecs: repàs i consolidació.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Pronunciació de la h muda i de la h aspirada. Repàs i ampliació.

Enllaços fònics.

Pronunciació de la h a l'interior de les paraules (*trahir*). Pronunciació de la e muda a l'interior de les paraules (*dévouement*).

Reconeixement del registre a través de la pronunciació.

Distinció entre to, entonació i accent:

To per a expressar pensaments i sentiments.

Entonació per a donar intensitat al discurs i per a la coherència gramatical.

Accent per a pronunciar.

Reconeixement de l'humor i de la ironia mitjançant la pronunciació, l'entonació i l'accent.

Varietats regionals i francòfones: reconeixement i observació de les variants fonètiques.

Ortografia

Consolidació de l'ortografia gramatical i lèxica corresponent al nivell.
Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten major dificultat.

Signes de puntuació: repàs i ampliació.

Dobles consonants: principals regles.

Ortografia diferenciada dels adjectius verbals i del participi present.

Tots aquests continguts es començaran a treballar en 1r de C1 i s'aprofundiran i reforçaran en 2n de C1.

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en 1r de C1 com en 2n de C1, cada professor que imparteix aquests nivells, s'aplicarà la distribució temporal que consideri més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats a l'aula.

NIVEL AVANZADO C2

NIVELL AVANÇAT C2

1. GRAMÀTICA

Oració

Morfologia de les oracions enunciatives i concessives.

Inversió del verb en el francès literari i amb subjuntiu imperfecte (*Il accepta, la décision fût-elle aisée*).

Oracions exclamatives:

Construccions específiques de l'oració exclamativa.

Interjeccions i expressions: valors i usos. Consolidació (*Oust! Halte! / Chiche! / Bon sang! / À la tienne!*).

Complicitat lingüística en les exclamacions (*Ah! La jeunesse!*)

Oracions interrogatives. Morfologia de l'oració segons el registre i la tipologia textual. Preguntes retòriques. Reforç de la interrogació mitjançant partícules i expressions (*Alors, tu viens?; Combien c'est déjà?*).

Oracions negatives: consolidació de les estructures. Negació restrictiva: *point / guère (il n'est guère aimable)*. Negació sense estructura correlativa en expressions (*Il n'empêche que...; Qu'à cela ne tienne! / Si je ne m'abuse...*).

Oracions exhortatives: repàs i ampliació. Fórmules per a reforçar i atenuar. Altres expressions (*Daignez accepter mes excuses; Soit dit en passant; Trêve de plaisanteries; Sauve qui peut! À l'eau! À bas les injustices!*).

Oracions d'estil indirecte: repàs i ampliació. Estil indirecte lliure: formes i usos. Repàs i ampliació. Principals canvis segons el temps del verb introductori.

Oracions de relatiu: consolidació.

Oracions subordinades: consolidació de les estructures. Alternança dels diferents temps verbals i maneres.

Ús del *ne expletif* en les subordinades. Consolidació.

Nom

Concordança en gènere i nombre: consolidació. Concordança dels préstecs (*des post-scriptum; des ultimatum; des desiderata; des sandwiches*).

Plural dels topònims (*les deux Allemagnes*).

Nominalització: consolidació de les estructures.

Principals transformacions de nom propi a nom comú (*des dons Juans; un gargantua*).

Article

Consolidació dels continguts anteriors.

Insistència en els casos particulars.

Adjectiu

Concordança amb diversos substantius, un nom col·lectiu i una fracció (*l'écolière portait un cartable et une trousse blancs; le troupeau de moutons blancs y était; la moitié du gâteau était noir/e*).

Posició i grau de l'adjectiu. Reforç i consolidació.

Adjectiu verbal: usos i diferències amb el gerundi i el participi present.

Repàs i consolidació (*c'est le maire sortant; il l'a vu en sortant du travail; il l'a vu sortant du travail*).

Construccions adjectivals (*doué en, ouvert à...*).

Comparatius sintètics: *malament, pire, pis, moindre*.

Valors de l'adjectiu *tel* (*tel est pris qui croyait prendre; un tel m'a dit qu'il t'avait vu; je ne comprends pas une telle hypocrisie*).

Pronom

Pronoms personals, demostratius, possessius, complement: consolidació.

Pronoms relatius simples i compostos, sense preposició o precedits de preposició: consolidació. Casos d'absència d'antecedent (valor de pronom de relatiu):

Subjecte (*Qui m'aime me suive!*).

Complement directe (COD) (*embrassez qui vous voulez*).

Complement indirecte (COI) (*il en parlait à qui voulait bien l'écouter*).

Complemente agent (*cette règle est connue de quiconque a étudié le français*).

Complement circumstancial (*où tu iras, j'irai*).

Pronoms indefinits: consolidació.

Verb

Consolidació dels temps estudiats.

Maneres i temps verbals per a descriure, narrar, argumentar, debatre, resumir i realitzar crítiques. Repàs i ampliació.

Pretèrit simple: formes i usos. Consolidació. Valor del pretèrit simple en la narració i en els textos històrics.

Concordança amb els temps del passat.

Concordança en els temps compostos i en el cas dels verbs pronominals. Consolidació.

Pretèrit anterior: formes i usos. Repàs i consolidació.

Passé surcomposé: formes i ús.

Subjuntiu present i passat: consolidació dels usos.

Subjuntiu imperfecte: formes i usos.

Ús en les subordinades circumstancials de temps (*dès qu'il eut fini ses devoirs, l'enfant lança son stylo*). Ús amb adverbis de temps (*longtemps après qu'il eut découvert ce secret il en parla à sa mère*).

Principals dificultats de conjugació: diferències entre les terminacions verbals de l'imperfecte i del pretèrit simple (*-ais/ai*) i casos de correspondència amb les terminacions del present d'indicatiu dels verbs del segon grup i del pretèrit simple (*elle pâlit*).

Infinitiu passat: formes i ús.

Participi present: formes i ús. Consolidació.

Participi passat. Formes i ús. Consolidació. Concordança del participi passat anteposat a un infinitiu (*les plats que nous avons dû goûter étaient particuliers; la violoniste que j'ai entendue jouer était prodigieuse*).

Gerundi: formes i ús. Consolidació.

Gerundi perfecte (*participe passé composé*). Formes i ús. Consolidació.

Veu passiva: casos particulars dels verbs *obéir* (*elle a été obéie*),

désobéir i *pardoner*. Ús de la veu passiva en el llenguatge jurídic (*celui auquel il a été refusé un droit...*).

Adverbi

Ampliació i consolidació d'adverbis i locucions adverbials (*antan/ tantôt...*).

Derivació impròpia: adjectius usats com a adverbis (*parler fort/ boire sec*).

Adverbis emprats com a altres categories gramaticals i amb diferències semàntiques:

Tout (*c'est un tout; tout peut arriver; tout effrayés qu'ils soient, ils restent dans la pièce sombre*).

Même (*nous avons els mêmes ambitions; c'est l'essence même de la question; il a des propos parfois déplacés, insolents même*).

Adverbi *ne*. Consolidació de l'ús:

En expressions, proverbis i locucions (*si je ne me trompe; il ne dit mot*).

Amb conjuncions (*partons avant qu'il ne neige; à moins qu'il ne dise le contraire*).

Amb verbs de negació i de dubte (*je doute qu'il vienne; je ne doute pas qu'il ne vienne*).

Amb verbs que expressen temor (*je crains qu'elle ne le fasse; je ne crains pas qu'elle le fasse*).

Preposició

Preposicions i locucions prepositives: consolidació.

Polisèmia, sinonímia i monosemia d'algunes preposicions o locucions prepositives. Consolidació.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell C2 (vegeu també en continguts funcionals):

Realització de les funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió de el coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar;

postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàctics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, mal, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, por, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Adequació

Tipologia textual i estils d'escriptura: consolidació.

Figures d'estil: repàs i ampliació:

Al·legories.
Al·literacions i assonàncies.
Anàfores i metonímies.
Antífrasis.
Antítesi.
Comparacions.
El·lipsi.
Eufemismes i lítotes.
Hipèrboles.
Metàfores.
Paranomàsies.
Personificacions.
Ús de cites en el discurs formal.
Elements implícits i explícits de caracterització del discurs.
Registres de llengua: diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques. Consolidació.

Coherència i cohesió

Estructures organitzatives del discurs formal: consolidació.
Marcadors i articuladores del discurs formal: consolidació.
Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació. Repàs i consolidació.
Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent. Repàs i ampliació:
Fórmules per a posicionar-se en un debat.
Fórmules per a emfatitzar, destacar els arguments (*vous n'êtes pas sans savoir que; à coup sûr...*).
Fórmules per a matisar (*je n'irai pas jusque là, mais je crois que c'est une pensée qui est digne de considération*).
Fórmules per a debatre i argumentar (*les représentants s'accordent à dire que la situation est urgente*).
Tipologia textual i estils d'escriptura: consolidació.
Figures d'estil: repàs i ampliació:
Al·legories.
Al·literacions i assonàncies.
Anàfores i metonímies.
Antífrasis.
Antítesi.
Comparacions.
El·lipsi.

Eufemismes i lítotes.
Hipèrboles.
Metàfores.
Paranomàsies.
Personificacions.
Ús de cites en el discurs formal.
Elements implícits i explícits de caracterització del discurs.
Registres de llengua: diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques. Consolidació.

Coherència i cohesió

Estructures organitzatives del discurs formal: consolidació.
Marcadors i articuladores del discurs formal: consolidació.
Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació. Repàs i consolidació.
Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent. Repàs i ampliació:
Fórmules per a posicionar-se en un debat.
Fórmules per a emfatitzar, destacar els arguments (*vous n'êtes pas sans savoir que; à coup sûr...*).
Fórmules per a matisar (*je n'irai pas jusque là, mais je crois que c'est une pensée qui est digne de considération*).
Fórmules per a debatre i argumentar (*les représentants s'accordent à dire que la situation est urgente*).
Expressions de reformulació i de reapropiació.
Connectors discursius de les relacions lògiques:
Causa: connectors discursius (*ce n'est pas [non pas] que...; c'est que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
Conseqüència: connectors discursius (*tant et si bien que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
Condicció i hipòtesi: connectors discursius (*pour autant que, pourvu que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
Finalitat: connectors discursius (*de sorte que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
Oposició i concessió: connectors discursius (*quel que soit...; non seulement... mais aussi/encore...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
Temps: connectors discursius (*tant que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, y més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col.loquialismes, regionalismes i argot.

Camps lèxics amplis i variats.

Eufemismes: ús i connotacions.

Proverbis i frases fetes.

Expressions idiomàtiques.

Neologismes i préstecs. Valors d'ús i correspondència lèxica en francès.

Jocs de paraules. Connotacions i registre.

Terminologia i tecnicismes: repàs i ampliació.

Termes de metalingüística, llenguatge administratiu, jurídic...

Regionalismes freqüents de la francofonia: ampliació.

Significat

Sinonímia. Matisos i significat implícit. Consolidació.

Sinonímia. Elecció de les paraules per a marcar:

Intensitat (*fâché / vexé / furieux...*).

Registre (*attraper une maladie / contracter une maladie / choper une maladie*).

Judici (*une silhouette svelte / maigre*).

Paronímia (*évènement / avènement, adhésion / adhérence...*).

Monosemia.

Diferències de paraules construïdes a partir d'una mateixa forma (*une attitude gaullienne / un partisan gaulliste*).

Matisos mitjançant els sufixos i l'elecció de la paraula (*c'est un vrai dinosaure*).

Canvis de significat en el francès actual.

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació i composició: consolidació.

Famílies de paraules per derivació i composició (*couper, coupure, découper...*).

Modificació d'algunes formes (*populaire, public, peuplade*).

Tipus de derivació del substantiu a partir de:

Un adjectiu (*un malade, un fou*).

Un verb (*le savoir, le pouvoir*).

Un participi present o passat (*un mendiant, un raccourci*).

Sufixos i prefixos: consolidació.

Paraules compostes i la seua ortografia: repàs i ampliació (*un touche à tout, un lieu-dit, un faitout*).

Sigles i acrònims. Derivació a partir de sigles (*smicard*): consolidació.

Amalgames lèxiques: repàs i ampliació (*avionique, infocentre, docufiction*).

Formació de paraules a partir d'onomatopeies (*croasser*).

Neologismes: repàs i ampliació.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Consolidació de les regles de fonètica de la llengua francesa.

Reconeixement del registre a través de la pronunciació.

Reconeixement de l'humor i de la ironia a través de la pronunciació, de l'entonació i de l'accent.

Pronunciació de la *h* muda i de la *h* aspirada. Consolidació.

Varietats regionals i francòfones: reconeixement i observació de les variants fonètiques.

Ortografia

Consolidació de l'ortografia gramatical i lèxica de la llengua francesa.

Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten major dificultat.

Marques de registre i d'estil mitjançant la puntuació.

Signes de puntuació: repàs i ampliació.

Dobles consonants: regles. Consolidació.

Ús específic de les majúscules (*l'Habitude venait me prendre dans ses bras*(Proust), *la Contre-Réforme, Alexandre Le Grand, la fête des Mères...*).

Tots aquests continguts es començaran a treballar en 1r de C2 i s'aprofundiran i reforçaran en 2n de C2.

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en 1r de C2 com en 2n de C2, cada professor que imparteix aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que considere més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i materials

complementaris utilitzats a l'aula.

La unitat 12 del llibre Défi 5 (per a aquells que l'utilitzen) serà impartida en 1C2.

4

METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4. Orientacions didàctiques

4.1 Metodología general i específica de l'idioma

Fonaments metodològics

L'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana es basa en els fonaments metodològics següents:

- **Enfocament orientat a l'acció:** en l'àmbit de l'aula, hi ha diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar els alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de l'L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua per se. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors cal que hi haja un altre producte o resultat (com per

exemple planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu de l'MCER com l'enfocament orientat a l'acció posen en pràctica la construcció conjunta del significat (per mitjà de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament i aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. De vegades, aquesta interacció és entre professors i alumnes, però sovint té una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri clar entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, mitjançant l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

• **Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic:** l'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumne passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes ha de preveure el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques dels alumnes, així com l'acceptació de la responsabilitat de l'aprenentatge propi:

- simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;
- transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professor als alumnes i animant-los a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb altres alumnes;
- despertant sistemàticament la consciència de l'alumne respecte als processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa;
- animant els alumnes a participar en l'experimentació de diverses opcions metodològiques;
- aconseguint que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que

desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

- **Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies:** les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

- **Avaluació integral:** l'avaluació dels alumnes ha de ser vàlida, fiable i viable. És necessari equilibrar l'avaluació de l'aprofitament (centrada en el centre escolar i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa com els coneixements lingüístics. Així mateix, els resultats de l'aprenentatge s'han de calibrar en relació amb nivells i criteris definits (referència a un criteri) i les qualificacions i les avaluacions s'han d'assignar segons el nivell en qüestió (referència a la norma). Per tant, caldrà desenvolupar un enfocament integrat de l'avaluació formativa en relació amb nivells relacionats entre si i les definicions de criteris. A més, caldrà implicar els alumnes en l'autoavaluació referida a descriptors definits de tasques i a aspectes de domini en diversos nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en –per exemple– l'avaluació massiva.

- **Foment de la igualtat i la convivència:** l'article 14 de la Constitució Espanyola declara la igualtat de totes les persones "sense que pugui prevaldre cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Per tant, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguin reals i efectives i per a eliminar els obstacles que n'impedisquen o en dificulten la plenitud, com són els prejudicis. Per tant, no s'han d'incloure continguts discriminatoris contra les dones per raó de sexe, ni que justifiquen o inciten a la violència sobre la dona, alhora

que s'ha de fomentar la igualtat de gènere, educar en els valors i destacar el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana ha de ser un espai respectuós, no solament plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels vessants o manifestacions.

Metodologia específica de l'idioma.

El Departament de Francès en particular, privilegia un enfocament orientat a la comunicació i a l'acció, dins de diversos enfocaments metodològics que han vingut a anomenar-se "enfocament comunicatiu", "enfocament per tasques" i més recentment "enfocament orientat a l'acció".

Es podria dir que aquests diversos enfocaments conviuen en la nostra pràctica docent.

Des de l'enfocament comunicatiu i "per tasques", l'ensenyament de l'idioma s'orienta cap a l'ús de la llengua, de manera que aquesta s'ensenya dins d'un context, ja partir de tasques i activitats que procuren imitar amb fidelitat la realitat de fora de l'aula. Es privilegien així, les activitats que fan possible l'ús autèntic i significatiu del llenguatge per part de l'alumne.

Aquestes tasques comprenen la comprensió i l'expressió de textos tant orals com escrits. Aquestes destreses es treballen des del principi i s'aborden de manera integrada al llarg del procés d'ensenyament-aprenentatge.

Altres característiques d'aquest enfocament serien les següents;

- L'instrument de comunicació a la classe és la pròpia llengua objecte d'aprenentatge.
- Es proposen en la mesura del possible, materials autèntics.
- La gramàtica s'introdueix en funció de les necessitats de la llengua com a instrument de comunicació.
- Es prioritza la fluïdesa sobre la correcció gramatical sempre que la

comunicació no es vegi interrompuda.

- L'error es converteix en un element important en el procés d'aprenentatge, a partir del qual és possible la millora, la progressió en l'adquisició de la llengua i la reflexió lingüística per part de l'alumne.

- Es dona molta importància al context sociocultural.

- Es fomenta l'adquisició d'estratègies i habilitats que afavoreixin l'autonomia de l'alumne.

- La presentació dels continguts és "cíclica" i en espiral, és a dir que els continguts s'imparteixen en diferents moments del procés d'aprenentatge, però de manera més àmplia o complexa i combinats amb estructures noves.

Es tracta d'una pedagogia activa, on se sol·licita de l'alumne una actitud participativa. A les classes, es facilita la interacció, la sociabilitat i la motivació. En aquesta línia, s'afavoreix el treball en tàndem o en grup perquè el temps d'intervenció de l'alumne i de comunicació a l'aula siga el major possible.

El professor es converteix en proveïdor de recursos i facilitador. La seva tasca és guiar, acompanyar, estimular i ajudar a l'alumne en el seu procés d'aprenentatge.

Pel que fa a l'enfocament "orientat a l'acció", es basa en la següent definició que dona el Marc Comú de referència:

"L'enfocament aquí adoptat, en sentit general, se centra en l'acció en la mesura que considera els usuaris i alumnes que aprenen una llengua principalment com a agents socials, és a dir, com a membres d'una societat que té tasques (no només relacionades amb la llengua) de dur a terme en una sèrie determinada de circumstàncies, en un entorn específic i dins d'un camp d'acció concret. "

Des d'aquesta perspectiva, la llengua es considera no només un instrument de comunicació, sinó també un mitjà de socialització.

Per aconseguir aquest objectiu, es proposen a l'alumne tasques o "projectes", que poden ser individuals o col·lectives, i que tracten de dur-lo a situacions reals. Es tractaria de sortir del context de l'aula i de la comunicació fictícia perquè l'alumne "actui" de manera real, en un context o

situació de la vida quotidiana, on també poden intervenir altres locutors nadius o francòfons. L'alumne aprèn d'aquesta manera a utilitzar la llengua de forma contextualitzada i autèntica.

Així, se li poden proposar activitats com: participar en un fòrum d'opinió a internet sobre un tema concret, publicar una ressenya en un fòrum de viatges, organitzar una sortida a un restaurant francès de la seva ciutat, etc ...

A més dels continguts lingüístics i culturals, l'alumne necessitarà també d'estratègies que l'ajudin a resoldre problemes i afrontar diferents situacions "més o menys inesperades".

Les funcions comunicatives, el lèxic i la gramàtica són, en aquest cas, eines que serveixen al propòsit principal de l'acció en un context que pot considerar autèntic.

Aquestes activitats són motivadores per a l'alumne, ja que comprova que pot comunicar-se amb interlocutors reals i pots aconseguir "un objectiu real".

L'àmbit de comunicació no es limita només a professor i als companys de classe, sinó que pot ampliar-se a altres estudiants francòfons o locutors nadius. Les noves tecnologies i internet afavoreixen considerablement aquest tipus d'intercanvis reals.

Es passa així de la simulació a l'aula a l'autenticitat de la comunicació i de la interacció.

El docent amplia la seva funció a la d'elaborador o creador de tasques o projectes i participa buscant entorns reals, preferentment francòfons on és possible l'actuació dels alumnes.

4.2 Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Existeixen diverses classificacions en didàctica de les llengües sobre estratègies d'aprenentatge. Una de les més rigoroses és la dels autors O'Malley i Chamot (Estratègies d'aprenentatge en l'adquisició d'una segona llengua estrangera. 1990).

D'acord amb el que postulen aquests autors, en l'àmbit que ens ocupa es

donaran especial importància a l'aula a les estratègies d'aprenentatge trucades socioafectives, principalment:

- la cooperació i la col·laboració entre els alumnes, treballant en parelles o en petits grups. La consecució de tasques en grup afavoreix l'aprenentatge en la mesura que es dona un suport entre iguals, una participació i escolta actives i un clima de respecte i ajuda mútua.

- la dimensió afectiva, en la qual es recolza l'alumne perquè se senti motivat i en confiança, sense por a l'error, amb disposició a intervenir, a prendre la paraula, a fer-se sentir ... Es tracta, així mateix d'afavorir el que podríem anomenar "le plaisir d'apprendre". Les activitats lúdiques poden tenir una àmplia cabuda en aquesta concepció de l'aprenentatge.

D'altra banda, hi ha les anomenades "estratègies cognitives" (citades pels mateixos autors), que serien les tècniques específiques per a resoldre un problema o dur a terme una tasca d'aprenentatge concreta. El professor facilitaria l'aprenentatge dels seus alumnes guiant-los en l'ús d'aquestes estratègies d'aprenentatge. La Resolució de 4 de juliol de 2018 estableix el següent repertori d'estratègies cognitives a desenvolupar per part de l'alumne, per a cadascuna de les diferents destreses:

Comprensió de textos orals

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i context.
- Deducció i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics en textos i enunciats d'extensió molt reduïda sobre temes quotidians o de necessitat immediata.
- Hipòtesi sobre el significat de paraules clau a partir del sentit general del text.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous i del llenguatge no verbal.

Producció i coproducció de textos orals

- Activa esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (pàg. Ex. Presentació o transacció ...).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seva estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.).
- Expressar el missatge amb certa claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les claus lingüístiques mitjançant procediments, paralingüístics o paratextuals (p. Ex. Demanar ajuda); assenyalar objectes o utilitzar díctics; utilitzar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o fer servir sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

5. Criteris d'avaluació

Segons l'orde d'avaluació de 14 de juny de 2022 (articles 3, 4, 5, 6 i 7)

Article 3. Característiques generals de l'avaluació dels cursos

1. L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes té com a objecte determinar el progrés realitzat per l'alumnat, així com la competència comunicativa en l'idioma corresponent, de manera que permeta adoptar les estratègies oportunes per a assolir els objectius acadèmics proposats.

2. L'alumnat haurà de ser avaluat prenent com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 en els currículums dels idiomes respectius. L'avaluació de l'alumnat tindrà en compte el progrés, en el seu conjunt i per separat, en cada una de les activitats de llengua definides en el currículum corresponent de cada nivell.

3. Els departaments didàctics elaboraran les programacions didàctiques per a cada un dels cursos dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, seqüenciant els objectius, continguts i criteris d'avaluació establits en els currículums oficials de la Comunitat Valenciana i

adaptant-los a les característiques de l'alumnat.

4. El professorat de les escoles oficials d'idiomes serà el responsable de l'avaluació, que es realitzarà tenint com a referent els diferents elements del currículum i, especialment, els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic, intermedi i avançat.

5. L'avaluació per a l'alumnat que cursa estudis en les escoles oficials d'idiomes podrà ser de diferents tipus: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i avaluació de domini.

6. Les programacions didàctiques, en concretar els referents de l'avaluació, especificaran les estratègies i els instruments d'avaluació que es consideren més adequats.

Article 4

L'avaluació de diagnòstic té com a objectiu identificar les capacitats i el nivell de competència de l'alumnat a l'inici de curs, la qual cosa permetrà al professorat obtindre informació rellevant sobre l'alumnat i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que en faciliten el progrés; alhora servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge. Aquesta avaluació té caràcter orientador, no comportarà qualificacions i dels seus resultats es donarà compte a l'alumnat i, si escau, als seus representants legals.

Article 5. Avaluació contínua o de progrés

L'avaluació contínua o de progrés té per objecte comprovar el grau de consecució dels objectius al llarg del curs acadèmic. Suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumnat al llarg del curs amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i de prendre les decisions oportunes amb relació a la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu.

Article 6. Avaluació final o d'aprofitament

L'avaluació final o d'aprofitament té per objecte comprovar el grau d'assoliment dels objectius aconseguits per l'alumnat en finalitzar el període lectiu de cada curs i nivell. Aquesta avaluació serà global i avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

Article 7. Avaluació de domini

1. L'avaluació de domini té per objecte verificar el grau d'assoliment de les

competències dels diferents nivells del MECR, que s'estableixen en el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial de l'alumnat matriculat en l'últim o únic curs de cada nivell, així com de l'alumnat lliure.

2. L'avaluació de domini es realitzarà mitjançant una prova de certificació per als nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2. En el nivell bàsic A2, l'avaluació final o d'aprofitament serà equivalent a l'avaluació de domini.

3. Aquesta prova de domini avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

5.2 En cursos no conduents a la prova de certificació

Segons la RESOLUCIÓ de 25 d'octubre de 2019, de la Conselleria d'Educació per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes, els cursos curriculars dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, en les seues diferents modalitats, a les escoles oficials d'idiomes es podran organitzar en els nivells següents:

Bàsic A2, Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.

Els ensenyaments de cada nivell s'organitzaran en un o diversos cursos anuals. Cada curs tindrà una duració mínima de 120 hores.

Pel que fa al Departament de Francés, la distribució és la següent:

A2	B1	B2	C1	C2
2 cursos	2 cursos	2 cursos	2 cursos	2 cursos

Els cursos no conduents a la prova de Certificació són els primers cursos de cada nivell, és a dir primer d'A2 (1A2), primer de B1 (1B1), primer de B2 (1B2), primer de C1 (1C1), primer de C2 (1C2).

Segons l'Orde 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc europeu comú de referència per a les Llengües en la Comunitat Valenciana (articles 8 i 12)

L'avaluació en la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua, amb la recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumne o l'alumna al llarg del curs, amb un mínim de dos recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

Per a obtenir la qualificació final d'**APTE** és necessari superar **totes les activitats de llengua** amb un percentatge de **puntuació mínima d'un 50%** i haver obtingut un percentatge de **puntuació global mínim d'un 60%**. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no haja participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

El alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 60% o superior. En el cas que l'alumne o alumna no s'hi haja presentat en la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en la qual en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, se li guardarà la nota d'eixes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el cas que s'haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'eixes activitats

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació hauran d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no sols es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per a respondre en determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

Avaluació final de l'alumnat oficial en els cursos curriculars conduents a la PUC dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

L'alumnat disposarà d'una sola convocatòria per a la evaluació del curs. L'avaluació del curs serà el resultat de la evaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dos recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

Es podrà fer prova final en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

Avaluació de l'alumnat dels cursos d'ensenyament no formal

L'avaluació dels cursos d'oferta formativa complementària serà contínua o de progrés mitjançant l'assistència presencial i la participació activa en les classes.

A això s'afeg el següent:

Nivell Bàsic A2

El Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, estipula en el seu capítol II, article 4.1, que els ensenyaments de Nivell Bàsic tindran les característiques i l'organització que les administracions educatives determinen. És per això que el Nivell Bàsic A2 obtindrà la certificació mitjançant l'avaluació que establisquen els departaments didàctics corresponents.

No es realitzarà una prova única conjunta per a l'avaluació d'este nivell Bàsic A2, sinó que cada professor avaluarà amb les seues pròpies notes i decidirà la pertinència de la promoció dels seus alumnes de segon d'A2 al nivell B1.

Hi haurà un mínim de dos recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

La promoció de l'alumnat comportarà l'obtenció del certificat del nivell bàsic A2.

Per a obtindre la qualificació final d'**APTE** és necessari **superar totes les activitats de llengua** amb un percentatge de **puntuació mínim d'un 50%** i haver obtingut un percentatge de **puntuació global mínim d'un 65%**. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i en cas d'equidistància, a la superior.

En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

En la convocatòria extraordinària, l'alumnat NO APTÉ en la convocatòria ordinària ha d'examinar-se únicament d'aquelles activitats de llengua en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%.

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació hauran d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no sols es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per a respondre en determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

L'alumnat de tots els cursos, tant els que conduïxen com els que no conduïxen a la prova de certificació, podrà promocionar al curs següent quan haja adquirit les competències requerides en la programació didàctica amb un mínim del 50% en cadascuna de les activitats de llengua i una nota global del 60%. La superació de l'avaluació d'aprofitament en els cursos curriculars que conduïxen a la PUC permet a l'alumnat promocionar al primer curs d'Intermedi B2, C1 o C2 respectivament **sense l'obtenció del certificat del nivell, que només s'obtindrà mitjançant la superació de la PUC.**

Per tant, en els cursos curriculars conduents a la Prova Unificada de Certificació dels nivells B2, C1 i C2 (segon de B2, segon de C1, segon de C2):

La nota de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua, la qual cosa suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumne o l'alumna al llarg del curs.

Per a obtindre la qualificació final d'APTE és necessari superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

5.2 En prova de certificació

Per a obtindre el certificat corresponent a cadascun dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes, s'aplicarà el que regula l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'establixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les **proves de certificació oficial** dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, així com l'article 14.2 del Reial decret llei 31/2020, i la Resolució de 29 de març de 2021, de la Secretaria Autònoma d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions per als criteris d'avaluació, promoció i titulació, mentre no es publique una altra resolució.

Per a superar la prova serà necessari obtindre una puntuació mínima corresponent al 50% en cadascuna de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65%

L'alumnat que haja obtingut la qualificació de NO APTÉ en la convocatòria ordinària de la Prova Unificada de Certificació podrà presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior.

En el cas que l'alumne o l'alumna no s'haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a una activitat de llengua en la qual en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota d'eixes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el cas que s'haja presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.

La qualificació final de la prova de certificació serà la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un número entre zero i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior.

En el cas de l'alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar NO PRESENTAT i l'expressió NO APTÉ en la qualificació final.

L'alumnat que no realitze cap de les parts que conformen la prova unificada de

certificació obtindrà la qualificació final de NO PRESENTAT.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que els possibilita o facilite el seu procés educatiu.

2. Les adaptacions curriculars necessàries només podran afectar la metodologia didàctica, a les activitats i en la prioritització i temporalització dels objectius, així com als elements curriculars d'accés.

3. La Conselleria competent en matèria d'educació podrà autoritzar per a este alumnat la modificació del període de permanència màxim en cadascun dels nivells, ampliant el nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es modificarà la duració de cada curs

4. En la celebració de les proves específiques que es convoquen, s'haurà d'adaptar la duració i les condicions de realització de les mateixes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu.

L'alumnat que requerisca condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no serà eximit de la realització o avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació podrà establir les condicions en les quals este alumnat obtindrà certificats de competències parcials d'aquelles parts de la prova que haja superat.

5. No s'establix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.

6. L'adaptació de les proves hauran de contemplar-se en l'expedient acadèmic de l'alumne.

7. Foment de la lectura

La mediateca lingüística té com a finalitat donar ferramentes a la ciutadania per a l'adquisició o reforç de llengües a través de formació contínua al llarg de la vida en un horari flexible i un format diferent del de l'assistència a cursos. Per a este fi, les escoles oficials d'idiomes disposaran d'un espai físic on situar la biblioteca, aula d'autoaprenentatge i l'espai de recursos.

Activitats de la mediateca lingüística.

La mediateca podrà disposar dels següents servicis:

- a) assessorament del professorat a les persones usuàries per a dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'este pla;
- b) aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació dels usuaris;
- c) tallers d'aprendre a aprendre;
- d) accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües;
- e) grups de conversa;
- f) material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida;
- g) espai de socialització lingüística.

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

Les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenrotllament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'estes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i ha de fer-se tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la Ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà l'accent en la possibilitat de comunicació real

i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

Al professor se li obrin, amb les TIC, enormes possibilitats d'actuació a l'aula tenint en compte, a més, que es tracta de ferramentes capaces de motivar a l'alumne tant per la gran varietat de continguts d'actualitat que es posen al seu abast com pel seu aspecte interactiu, ja que li permeten treballar de manera autònoma.

Les ferramentes que ofereix Internet, quant a l'aprenentatge del Francés Llengua Estrangera, són nombroses: diccionaris en línia, recursos didàctics, premsa escrita, recursos àudio / vídeo (documents sonors, ràdio, televisió ...), jocs. Recursos didàctics complementaris que el professor emprà en funció dels nivells que impartix. Per consegüent, l'ordinador i el projector constitueixen ferramentes fonamentals en el desenrotllament de les classes. Evidentment, això resulta possible ja que totes les aules estan equipades amb una connexió Internet.

Els professors del departament empen els llibres digitals que les editorials posen a la seua disposició, i que permeten integrar en el mateix llibre enllaces que donen accés directe a qualsevol pàgina web, agilitzant el treball d'explotació del document en qüestió.

D'altra banda, el professor selecciona les adreces URL que considera rellevants per a l'autoaprenentatge dels alumnes: diccionaris monolingües i bilingües, de conjugació verbal, exercicis autocorrectius de lèxic, d'ortografia, de fonètica, de gramàtica, activitats per a reforçar la comprensió oral i escrita, així com l'expressió oral i escrita, el coneixement de la civilització, etc.

L'ús de la plataforma Aules constitueix un transmissor d'informació ràpid: l'alumne només ha de fer clic sobre l'enllaç enviat pel professor i automàticament accedix a la pàgina en qüestió. També utilitzarà esta ferramenta per a enviar tot tipus de documents escrits en format Word o pdf. Finalment, esta plataforma també ofereix la possibilitat d'intercanviar missatges entre el professor i els alumnes. A més de Aules, es pot utilitzar la plataforma Teams.

9. Recursos didàctics

Els manuals i materials complementaris emprats pels professors del departament de francès durant el curs 2024-2025 seran els següents:

- Primer curs de nivell A2 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

C'est-à-dire A1

À vous! A1

Prêt-à-parler A1

LLIBRES DE LECTURA

En alguns cursos es realitzaran una o dos lectures obligatòries, entre els llibres indicats a continuació. Cada professor donarà indicacions als seus alumnes.

-- La Pierre du Grand Nord, Nicolas Gerrier

-- Zorro, Johnston McCulley

Colecció Mondes en VF. Editions Didier

Marie Curie, ma grand-mère, Jérémie Dres

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació:

Gramàtiques:

Grammaire progressive du français 2ème édition, avec 440 exercices Niveau débutant (Livre + CD) Maïa Grégoire (CLE international)

Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. (Didier)

Grammaire en dialogues. Niveau grand débutant. Niveau A1. Odile Grand-Clément. (Cle International)

Grammaire en dialogues Niveau A1-A2. Niveau débutant. Claire Miquel. Cle International

Grammaire du français en 40 leçons et 201 activités – Niveau A1 – Éd. Maison des langues.

La grammaire des (tout) premiers temps – Volume 1 (A1-A2) - PUG

Focus. Grammaire du français. Hachette

Lèxic

Vocabulaire progressif du français avec 250 exercices. Niveau débutant. Claire Miquel (CLE international)

Vocabulaire en dialogues. Niveau débutant. A1-A2. Evelyne Sirejols (Hachette)

Exercices de vocabulaire en contexte. Niveau débutant. (Hachette)

Diccionario de francés para principiantes – Editorial Susaeta

Activités lexicales – Niveau débutant/pré-intermédiaire– Éd. Eli.

Vocabulaire en action -- Débutant – avec 150 exercices - Editions Clé International

Sistema verbal

Précis de conjugaison. Clé International / Santillana Français

Bescherelle - La conjugaison pour tous – Édit. Hatier.

Fonètica

Phonétique en dialogues (CD audio) – Niveau débutant - Editions Clé International

Diccionaris

Diccionario Larousse Compact Plus (diccionario bilingüe)

Dictionnaire Larousse ; Français- espagnol, Español-francés

Diccionario moderno Langenscheidt; Francés-español, Español-francés

Diccionario Français-Espagnol, Espagnol-Français. Hachette & Vox (Poche)

Segon curs de nivell A2 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

Edito A2

Prêt-à-parler A2

À vous! A2

C'est-à-dire A2

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg del curs es realitzaran una o dos lectures obligatòries. El professor indicarà el títol.

BIBLIOGRAFÍA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació:

Grammaire

- Grammaire progressive du français, 2ème édition Niveau intermédiaire (CLE international)
- Grammaire Focus A1-B1
- Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. Didier
- Les cahiers de grammaire française : Niveau survie. A2
- Grammaire en dialogues A1 A2. Niveau débutant. Claire Miquel (CLE international)
- Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. (Didier)
- La grammaire des (tout) premiers temps – Volume 1 (A1-A2) - PUG

Vocabulaire

Vocabulaire progressif du français. Niveau intermédiaire (CLE international)

Vocabulaire progressif du français avec 250 exercices. Niveau débutant (pour réviser des contenus de première année)

Vocabulaire en dialogues Niveau intermédiaire (Hachette)

Primer curs de nivell B1 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Edito B1
- Inspire 3

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg del curs es realitzaran dos lectures obligatòries. El professor indicarà els títols o donarà a triar entre els títols indicats a continuació.

Lectures graduades.

Ed. Difusion

- Alex Leroc. Crime à Cannes. Christian Lause
- Un cas hard rock. Christian Lause.

Éditions Maison des langues

Les perles de Pyla

Llibres en versió íntegra:

- Le voleur d'ombres. Marc Levy. Le Livre de Poche.
- Le petit Nicolas, Sempé-Goscinny

BIBLIOGRAFÍA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació:

Gramàtiques :

- Grammaire du français. Focus A1 >A2 > B1 Hachette
- Grammaire progressive du français. Niveau Intermédiaire. Clé International
- Grammaire essentielle du français B1. L.Gaud, Y.Loiseau & E. Merlet, Ed. Didier
- Grammaire contrastive pour hispanophones, niveau B1/B2. M.Di Giura, M.Solano & J.Suso, Ed. CLE international
- Les 500 exercices de grammaire B1. M-P.Caquineau-Gündüz & Y.Delatour, Ed. Hachette
- L'exercisier, l'expression française pour le niveau intermédiaire. M.Brun, Ed. Pug

Conjugació:

- Bescherelle, la conjugaison pour tous. Ed. Hatier
- Bordas, langue française, conjugaison. Ed. Bordas

Lèxic:

- Vocabulaire en dialogues, niveau intermédiaire. Evelyne Siréjols, Ed. CLE international

- Vocabulaire progressif du français, niveau intermédiaire. C.Miquel & A. Goliot-Lété, Ed. CLE international
- Vocabulaire essentiel du français, B1. L.Mensdorff & G.Crépieux, Ed. Didier
- Vocabulaire- 450 nouveaux exercices, Niveau intermédiaire. T.Gallier, Ed. CLE international

Diccionaris:

- Dictionnaire Le Robert & Collins Poche espagnol et son dictionnaire à télécharger PC
- Larousse, Grand dictionnaire Français Espagnol

Segon curs de nivell B1 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Inspire 3
- Édito B1

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg del curs es realitzaran dos lectures obligatòries. El professor indicarà els títols o donarà a triar entre els títols indicats a continuació.

- Musso, [*L'Inconnue de la Seine*](#)
- Agnès Martin-Lugand [*La vie est facile, ne t'inquiète pas*](#)
- Marc Levy, [*La prochaine fois*](#)

BIBLIOGRAFÍA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació:

Gramàtiques :

- Grammaire du français. Focus A1 >A2 > B1 Hachette
- Exercices de grammaire en contexte. B1. Hachette
- Grammaire progressive du français. Niveau Intermédiaire. Clé International
- Grammaire essentielle du français B1. L.Gaud, Y.Loiseau & E. Merlet, Ed. Didier
- Grammaire contrastive pour hispanophones, niveau B1/B2. M.Di Giura, M.Solano & J.Suso, Ed. CLE international
- Les 500 exercices de grammaire B1. M-P.Caquineau-Gündüz & Y.Delatour, Ed. Hachette
- L'exercisier, l'expression française pour le niveau intermédiaire. M.Brun, Ed. Pug

Conjugació:

- Bescherelle, la conjugaison pour tous. Ed. Hatier
- Bordas, langue française, conjugaison. Ed. Bordas

Lèxic:

- Vocabulaire en dialogues, niveau intermédiaire. Evelyne Siréjols, Ed. CLE international
- Vocabulaire progressif du français, niveau intermédiaire. C.Miquel & A. Goliot-Lété, Ed. CLE international
- Vocabulaire essentiel du français, B1. L.Mensdorff & G.Crépieux, Ed. Didier
- Vocabulaire- 450 nouveaux exercices, Niveau intermédiaire. T.Gallier, Ed. CLE international

Diccionaris:

- Dictionnaire Le Robert & Collins Poche espagnol et son dictionnaire à télécharger PC
- Larousse, Grand dictionnaire Français Espagnol

Primer curs de nivell B2 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

Alter ego + 4

Édito B2

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg del curs es realitzaran dos lectures obligatòries. El professor indicarà els títols o bé donarà a triar entre els llibres indicats a continuació:

- *Le mystère Henri Pick*. David Foenkinos
- *Dangereusement douce*. Antoine Laurain
- *Les étincelles*. Julien Sandrel

BIBLIOGRAFÍA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació

Grammaire

- NouvellGrammaire du Français (Cours de Civilisation Française de la Sorbonne). Hachette 2004.
- Focus grammaire B1-B2
- La Grammaire progressive du Français avec 400 exercices. Clé International.
- La grammaire progressive du Français, Perfectionnement. Clé International
- Pratique grammaire B2. Clé International.

Dictionnaires

- Le nouveau Petit Robert (Monolingüe)
- Le Micro Robert
- Larousse bilingüe

Orthographe

- Anti-fautes d'orthographe (Larousse)
- L'orthographe pour tous (Bescherelle)
- Guide d'orthographe Bled / Bénac (Hachette)

Autres

- Expression et style (PUG)

- Vocabulaire, entraînez-vous Niveau avancé (Clé International)
- Exerçons-nous, Vocabulaire, 350 exercices Niveau avancé (Hachette)
- Le chemin des mots (PUG)
- Les expressions idiomatiques (Clé International)
- Expression écrite Niveau 4 (Clé International)
- Expression orale Niveau 3 /4 (Clé International)
- Compréhension orale Niveau 4 (Clé International)
- Compréhension écrite Niveau 4 (Clé International)
- Le Nouvel Entraînez-vous DELF B2 200 activités
- Activités pour le CECR Niveau B2 (Clé International)

Segond curs de nivell B2 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Édito B2
- Défi 4

LLIBRES DE LECTURA

Cada professor donarà indicacions als seus alumnes sobre els llibres de lectura, o bé donarà a triar entre els següents:

- *Pars vite et reviens tard* (Fred Vargas)
- *La première gorgée de bière* (Delerm)
- *L'adversaire* (Carrère)
- *Une pièce montée* (Le Callet)
- *L'anomalie* (le Tellier)
- *Pas pleurer* (Salvayre)
- *Incendies* (Mouawad)
- *Celles qui attendent* (Diome)
- Syngué Sabour (Rahimi)
- Une année passée chez les français (Laroui)
- Le vent en parle (Jean Michel)

- De Vigan, *Les enfants sont rois*
- Marcel Aymé, *Le passe-muraille*
- Katherine Pancol, *Les yeux jaunes des crocodiles*

BIBLIOGRAFÍA

Els professors podran treballar amb material complementari com el que se cita a continuació:

Grammaire

- Nouvelle Grammaire du Français (Cours de Civilisation Française de la Sorbonne). Hachette 2004.
- La Grammaire progressive du Français avec 400 exercices. Clé International.
- La grammaire progressive du Français, Perfectionnement. Clé International

Dictionnaires

- Le nouveau Petit Robert (Monolingüe)
- Le Micro Robert
- Larousse bilingüe

Orthographe

- Anti-fautes d'orthographe (Larousse)
- L'orthographe pour tous (Bescherelle)
- Guide d'orthographe Bled / Bénac (Hachette)

Autres

- Expression et style (PUG)
- Vocabulaire, entraînez-vous Niveau avancé (Clé Internacional)
- Exerçons-nous, Vocabulaire, 350 exercices Niveau avancé (Hachette)
- Le chemin des mots (PUG)
- Les expressions idiomatiques (Clé International)
- Expression écrite Niveau 4 (Clé International)
- Expression orale Niveau 3 /4 (Clé Internacional)
- Compréhension orale Niveau 4 (Clé Internacional)
- Compréhension écrite Niveau 4 (Clé International)
- Le Nouvel Entraînez-vous DELF B2 200 activités
- Activités pour le CECR Niveau B2 (Clé International)

Primer curs de nivell C1 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Défi 5

I/ o materials aportats pel professor

Cada professor donarà indicacions als seus alumnes sobre els llibres de lectura

Segon curs de nivell C1 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Illico 5
- Défi 5
- Materials aportats pel professor

Cada professor donarà indicacions als seus alumnes sobre els llibres de lectura, o bé donarà a triar entre els llibres següents (consultar amb el professor abans de comprar res):

- *Les enfants sont rois* (De Vigan)
- *Chanson douce* (Slimani)
- *Serge* (Reza)
- *Panorama* (Hassaine)
- *Petit pays* (Faye)
- *Frère d'âme* (Diop)
- *Ce que le jour doit à la nuit* (Khadra)
- *Le racisme expliqué à ma fille* (Tahar Ben Jeloun)
- *Petit piment* (Alain Mabanckou)
- *Lame de fond* (Linda Lê)

Primer curs de nivell C2 (consultar sempre amb el professor abans de comprar res):

- Illico 5
- Annales du brevet Annabrevet 2024 Français 3è: sujets corrigés et méthodes du brevet, Hatier 2023 ISBN-10:9782278105861
- Grammaire progressive B2-C2

Cada professor donarà indicacions als seus alumnes sobre els llibres de lectura, o bé donarà a triar entre els llibres següents (consultar amb el professor abans de comprar res):

- Tahar Ben Jelloun, *Partir*
 - *Knock et le triomphe de la médecine*, Jules Romain + *Le médecin malgré lui*, Molière
- Fred Vargas, *Quand sort la recluse*

-- Eric Emmanuel Schmitt, *Les dix enfants que Madame Ming n'a jamais eus*

-Segon curs de nivell C2: (consultar sempre amb el professor abans de comprar res)

Illico 5 + cahier d'activités

À *DONF dictionnaire argot*. Idiomas PONS - ISBN 978-8484435785

Materials aportats pel professor.

Lectures aconsellades: consultar amb el professor

Bibliografia

Obres de referència

- Grammaire progressive du français - Niveau perfectionnement (B2-C2) Clé International
- Grammaire de la Sorbonne
- Grammaire de Grevisse

10. Activitats culturals complementaries

Durant el present curse 2024-2025, les activitats previstes són les següents:

-- Les Catherinettes: Elaboració de barrets, consurs, exposició, premis i activitats, el mes de novembre.

-- Mercat ambulant del llibre d'ocasió: al desembre.

-- Concurs literari. Els alumnes hauran d'escriure un micro-relate o un poema, amb una extensió d'entre 25 i 100 paraules, i enviar-lo per correu electrònic juntament amb una imatge. El jurat qualificador estarà compost per una comissió de professors i professores del departament de francès, que tindran en compte l'originalitat i creativitat dels relats, així com l'expressió lingüística.

-- Es podran realitzar altres activitats de tipus artístic, projecció de pel·lícules,
eixides o tallers amb finalitats didàctics, recitals de música, visites a museus

...